

Veto

Leuven Studentenweekblad
Jaargang 14, '87-'88
Nr. 20, dd. 22 februari 1988
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Didier Wijnants
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
☎ 016/22.44.38

De boer op

Waar is de tijd dat je om boer te worden enkel een paar klauwen als ploegen nodig had, een flink eind tegen de wind in kon spugen, en een vloekencalculatorium bestaande uit ten minste 365 krachttermen, en één reserve. Nee, tegenwoordig hebben we landbouwingenieurs, en deze mannen spreken met kennis van zaken over de *stiel*. Nu wil men die kennis van zaken nog iets uitgebreider zien, en denkt men aan een ingangsexamen, analoog aan dat van de 'echte' ingenieurs. Ju, Bles, naar pagina 7.

Literair Gewin

Schrijven kan in dit tranendal niet alleen frustraties, afgesprongen relaties, aanspendende drankkrisis, veruringsverschijnselen, gerechtelijke procedures en heel veel blauwtjes opleveren, maar ook soms, zo nu en dan, eigenlijk alleen bij heel grote uitzondering een flinke hap geld. Dat uitzonderlijk voorrecht viel te beurt aan de winnaars van Germania's Literaire Wedstrijd. Bij wie u deze week hoogdringend eens langs moet met uw felicitaties en financiële problemen: pagina 6.

Dolend gewin

Dit is een ernstige rechtsboven. Op de redactie van Veto komen regelmatig boeken binnengevaaid, en die geven we vanaf deze week één per één weg. Let wel, goedkoop zul je er niet vanaf komen - zo mild zijn we nu ook weer niet. Wij Hebben Ook Liefven Om Te Onderhouden. Wekelijks zal in Veto een puzzel verschijnen (eerste moeilijkheid: we vertellen niet op welke pagina) en uit de goeie inzendingen trekken wij dan een winnaar. Dat wil zeggen, trekt De Hand Van Ons Lief een winnaar. (viespeuken!)

Strip-plaag

Hum, deze rechtsboven is niet voor alle ogen bestemd. Hij is subversief van aard. Bepaalde personen binnen de redactie van Veto zijn verwoede strip-fanaten. Wij kunnen ons met die barbaarse praktijken niet langer verzoenen. Daarom: kleur om uw protest te uiten in het vervolg alle strips die in Veto verschijnen, en plak ze op duidelijk zichtbare plaatsen. Bijvoorbeeld op pagina 4.

Dekaanverkiezingen in de Rechten

Kiezen voor Sandeman of de hofnar

Op 13 december 1987 werd professor Roger Blanpain, de dekaan van de Fakulteit Rechtsgeleerdheid, verkozen tot Volksunieparlementslid voor het arrondissement Leuven. Daarmee bracht hij zijn fakulteit in een lastig parket. Blanpain was in mei '87 pas een tweede ambtstermijn als dekaan begonnen. Hij was de enige kandidaat - volledig in de traditie van de dekaanverkiezingen in de Rechten, waar men zich aan een anciënniteitsregel pleegt te houden.

Toen de Fakulteit op zoek moest naar een nieuwe dekaan, kwam die anciënniteitsregel in het gedrang. Afgaand op de ouderdom van de professoren van de Fakulteit, had op dat ogenblik filosoof Broekman naar voren moeten treden. Hij deed dat ook, maar meteen kwam de kat op de koord. Er werden vraagtekens gesteld bij het feit dat Broekman geen jurist was.

Gelukkig was er toen al een tweede kandidaat op het toneel verschenen: professor Herbots, die wel jurist is. Deze tweede kandidatuur veegde weliswaar de vloer aan met de geplogenheden - sinds menschenheugenis is er nooit meer dan één pretendent voor het dekaanschap geweest - maar nood breekt wet.

Een aantal leden van het Akademisch Personeel (AP) waren overigens niet ontevreden met deze wending. De jonge turken binnen het AP, alsook het Wetenschappelijk Personeel en de studenten van de Rechtsfakulteit, hadden vroeger al de wens geuit om open dekaanverkiezingen te organiseren, zoals men die op de andere fakulteiten van de KUL kent. Bij die dekaanverkiezingen komen dikwijls zeven of acht kandidaten op.

Dergelijke 'open' verkiezingen zijn in theorie ook in de Valk mogelijk, maar van die optie werd in het verleden nooit gebruik gemaakt.

Met de professoren Broekman en Herbots hebben de leden van de fakulteitsraad van Rechtsgeleerdheid de keuze tussen twee nogal kontrasterende figuren. En zo eminent grijs als Broekman lijkt, zo kleurrijk is Herbots.

Professor Herbots, de schrik van iedere rechtsstudent, staat bekend om zijn harde standpunten en mogelijk nog kloekere mentaliteit. Hij is niet zonder reden Luitenant-Kolonel in het Belgisch leger. "Ik gun iedereen zijn plaats onder de zon, pas op. Maar ik heb nooit

begrepen hoe een Renaissance-figuur als Rektor De Somer, voor wie ik zeer veel respect had, zo gewillig het oor kon lenen aan de linkse jongens. En wie hij dan voorstelde als vice-rector... Dat waren van die lakse figuren die alles doorlieten - ik vind dat het soms de spigaten uitliep." (Balans, januari 1986).

Minstens één keer per twee jaar geeft Herbots les in parakommando-uitrusting. Op de voorpagina van een nummer van Balans, het kringblad van de juristen-in-spe, vinden we hem dan weer afgebeeld als Sandeman. Dat is een andere tick van de man: hij verschijnt op zijn kolleges regelmatig in smoking, met een grote, breedgerande hoed op.

Het leven is zo al saai genoeg, vindt Jacques Herbots wellicht. Uit zijn mond plukten we ook nog volgend citaat. "De examenperiode is de meest depressieve tijd van het jaar. Het is heel moeilijk om dan nog fris en monter te blijven. Daarom vind ik het ook zo tof als er een schone, frisse juffrouw binnenkomt. Iemand met een stel mooie benen, of een doorschijnend of diep gedekolleteerd bloesje. Dat steurt u op, ge zijt weer wakker."

Indien hij dekaan wordt, wil Herbots in de eerste plaats aandacht besteden aan de uitbouw van het Erasmus-project. Voor de rest wenst hij van zijn dekaanschap een periode van rust te maken, na de 'veranderingen' die de Rechtsfakulteit onder het bewind van Blanpain gekend

heeft. Herbots zal wel de programmahervormingen verderzetten.

Van studentenproblematiek heeft de jurist onder de kandidaten niet veel kaas gegeten. Wat de Democratisering van het Onderwijs inhield, wist hij niet eens. Dat is wel even anders bij zijn tegenstander Jan Broekman.

Jan Maurits Broekman is Nederlander van geboorte. In 1968 kwam hij op de Valk (de kleine kampus van de Rechtsfakulteit) terecht omdat wijnen professor Zeger Van Hee vond dat iedere fakulteit zijn eigen filosoof, zijn eigen hofnar (dixit Broekman in Balans, april 1987), moest krijgen. Broekman denkt bij zijn mogelijk dekaanschap aan een flinke kwaliteitsverbetering van de Rechtsstudies, en om dat te realiseren wil hij goeie contacten met de studenten onderhouden.

De Rechtsfakulteit krijgt al een aantal jaren meer middelen toebedeeld dan de andere fakulteiten van Humane Wetenschappen, maar van die extra-mogelijkheden wordt niet voldoende gebruik gemaakt. Slechts 48% van de werkkolleges worden goed gegeven, en ook de hoorcolleges kunnen volgens Broekman flink verbeteren. Omdat de studenten bij die problematiek de eerste betrokkenen zijn, wil hij desnoods wekelijks een informele vergadering met de studenten beleggen. Of een dergelijke houding hem door zijn kollega's in dank zal worden afgenomen, is een andere vraag.

Ondertussen

Ondertussen zijn verleden week dinsdag de eerste stemrondes afgewerkt. Zoals eigenlijk te verwachten viel, is geen van beide kandidaten erin geslaagd om in één van de drie stemrondes de absolute meerderheid (25 van de 50 stemmen, plus 1) te halen. Bij de derde gelegenheid kwam Herbots aan 21, en Broekman aan 17 stemmen. Er waren 10 onthoudingen. Het presidium van het Vlaamse Rechtsgenootschap, dat over zeven stemmen beschikt, steunde Broekman, die vrij nipt als overwinnaar uit een beperkt referendum was gekomen. De onthoudingen kwamen *en bloc* van het Wetenschappelijk Personeel (8 stemmen).

Wie dekaan wordt, zal nu beslist worden door een stemming per briefwisseling. En daarin moeten de kandidaten enkel nog een *gewone* meerderheid halen. Zelfs als er veertig onthoudingen zouden zijn, haalt de kandidaat met zes stemmen het dan van die met vier stemmen.

Zo extreem zal het er wel niet aan toegaan, maar de vraag kan ontegensprekelijk gesteld worden of de Fakulteit Rechtsgeleerdheid een dekaan zal gedogen die met een minderheid van de stemmen is verkozen. Het zou dus wel eens kunnen dat de Valk het ook na 1 maart, *uiterste datum voor de inzendingen*, nog zonder opperhoofd moet stellen.

"Oms voornaamste probleem was dat we ons bewust moesten blootstellen aan het vermoeden omgekocht te zijn".
(Foto Benoit Lannoo)

Interview Vanwelkenhuyzen

"Alsof ons rapport een eind maakt aan de zaak-Waldheim"

De doorgaans vrij saai presidentsverkiezingen in Oostenrijk kregen er bij hun editie van 1986 een dimensie bij: de biografie van de conservatieve kandidaat - tot dan toe telkens de verliezer - bleek een kaas met gaten te zijn. Gewezen Sekretaris-Generaal van de Verenigde Naties, een raspolitikus met een benijdenswaardige ervaring. Maar nog tijdens de kiescampagne steken geruchten de kop op dat Kurt Waldheim de Tweede Wereldoorlog wel eens niet aan zijn studeertafel zou zijn doorgekomen. En even later wordt hij rondout oorlogsmisdadiger genoemd.

Na de verkiezing van Waldheim beslisten de Oostenrijkse regering en parlement een internationale commissie van historici samen te stellen. Deze komt tot het besluit dat Waldheim geen oorlogsmisdadiger is, maar dat zijn officiële biografie inderdaad bol van de leugens staat. Eén der zes commissieleden was voorwaarde een Belg, Jean Vanwelkenhuyzen, directeur van het Navorsings- en Studiedocentum voor de Geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog. Een gesprek.

Veto: Hoe bent u bij de studie van de Tweede Wereldoorlog beland?

Vanwelkenhuyzen: «Wel, heel eenvoud-

dig, het begon allemaal op 10 mei 1940. Ik was toen dertien en de middag voordien had ik mijn lessen niet geleerd omdat het prachtig weer was. Bij ons op de buiten waren er geen gordijnen voor de vensters en ik stond dus op bij zonsopgang. Maar ik heb me met mijn lessen niet beziggehouden. Ik was getuige van de aanval van de Duitse Luftwaffe op het vliegveld van Evere. Ik heb toen een schrift genomen en ik heb opgetekend wat ik zag. Dat was het begin.»

«Dan was er de kapitulatie. Weet je, als dertienjarige had je toen nog respect voor 'de grote mensen'. En het was een

vervolg op p. 6

FACULTEITSRAAD ONDER HERBOTS

Lode Desmet
Geert Coene

Esperanto: de tweede eeuw

Hopen tegen beter weten in?

Doorheen de geschiedenis is het verlangen naar verstandhouding, wederzijds begrip tussen de volkeren altijd groot geweest. Het spreekt vanzelf dat de taal, menselijk communicatiemiddel bij uitstek, daarin een belangrijke rol kan spelen. Was het immers niet de Babelse spraakverwarring die de aanvankelijke verstandhouding teloor deed gaan? Er zijn dan ook al heel wat idealistische zielen geweest die hun dagen hebben gesleten met het in elkaar knutselen van een 'wereldtaal'. De meest geslaagde onder hen is de Pool Ludwig Zamenhof, die in 1877 zijn *Esperanto* (van *espero*, hopen) de wereld instuurde.

Hoe je het ook draait of keert, Esperanto stelt na honderd jaar, hoewel het veruit de meest succesrijke kunsttaal is, nog altijd maar bitter weinig voor. Dit laatste gaf Marc Vanden Bempt, sekretaris van de Leuvense afdeling Esperanto 2000, althans gedeeltelijk toe in Veto nummer 29 van vorig jaar. "Ik zeg niet dat je met Esperanto overal terecht kan, maar infante is dit het doel. Hoedanook, Engels is en blijft momenteel wereldtaal nummer één. Maar er bestaat ook een belangrijk element dat tegen het Engels pleit. Wie Engels leert krijgt er automatisch een cultuur bij kado. Daarom weigeren mensen uit het Oostblok, Afrika... vaak het Engels te leren".

Dat klopt, maar je kan het ook van de andere kant bekijken. Precies omdat je er een hele cultuur (en niet te verwaarlozen: haar wetenschap) bij krijgt, zou je wel eens Engels kunnen gaan studeren: het is immers zo dat je dan toegang krijgt tot bijvoorbeeld de wetenschappelijke literatuur van nagenoeg de hele wereld. Dat is één van de punten die worden aangehaald door professor Flip Droste, hoogleraar in de Algemene Taalwetenschap aan onze Alma Mater. "Esperanto?", begint Droste fel. "Ik raad u aan, uw energie aan iets beters te besteden. Er is gebleken dat het niet werkt. Immers, een taal moet worden geruggesteund door een culturele gemeenschap. Kijk naar Vlaanderen: de taal is verankerd in de volksgemeenschap. Zonder die taal zou die gemeenschap desintegreren. Zij kan niet zonder leven. Als je dan toch een wereldtaal wil, dan doe je er beter aan, de alternatieven even te bekijken. In de eerste plaats is er het Engels, en als dat niet lukt heb je nog Spaans, Japans, Chinees of eventueel Russisch."

Droste bekijkt de zaak dan ook erg praktisch. Engels is nu eenmaal een wereldtaal, terwijl Esperanto er in het beste geval ooit een zou kunnen worden. Wie deze taal beheerst kan nu hier en daar met iemand praten, terwijl je in het Engels met twee miljard mensen kunt communiceren. Vanden Bempt is het daar duidelijk niet mee eens. "Ten eerste wordt het aantal Engelstaligen systematisch overschat. Slechts 15% van de wereldbevolking spreekt Engels. En wie in een vreemd land contact wil leggen met de plaatselijke bevolking kan meestal al zonder de landtaal."

U hebt het al begrepen: de discussie pro en kontra ontardaart al gauw in een welles-nietes-spelletje. Vanden Bempt geeft toe dat het Esperanto, als taal die 'de vrede en de vriendschap bevordert', met een pak naïviteit gepaard gaat. In een technologische maatschappij zijn vrede en vriendschap nu eenmaal geen argumenten die aanzetten tot het verbreiden van een taal. Als wetenschappelijk bij uitstek heeft het Engels op dat vlak duidelijk een voetje voor, en zelfs al verandert dat in de toekomst, dan zal dat hoogstwaarschijnlijk wel samengaan

met gewijzigde machtsverhoudingen. Of anders uitgedrukt: waarom zou de Chinees- of Spaanssprekende wereld een kunsttaal boven haar eigen taal verkiezen?

Esperanto blijft ondertussen haar gangetje gaan. In een officiële verklaring van de stad Leuven verklaart burgemeester Vansina de week van 20 tot 27 februari tot *Week van de Internationale Vriendschap*. Deze valt samen met een "wereldwijde campagne onder auspiciën van de Universele Esperanto-Vereeniging, wiens doel het is de kloof in de communicatie en het onderlinge begrip der volkeren te overbruggen."

Johan Reyniers

Zaterdag 27 februari wordt een heuse Esperantodag: na de algemene jaarvergadering van de Vlaamse Esperanto-jeugd en een officiële receptie volgen een broodmaaltijd, een kwis, volksdansen, film, avondbuffet en een kroegentocht. Meer inlichtingen (ook in het Nederlands) verkrijgt u bij Esperanto 2000, Duisburgsestraat 12, Heverlee, op telefoonnummer 20.14.53.

Veto, jaargang 14 nr. 20 dd. 22 februari 1988

Redactieadres: 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven (016/22.44.38)

Hoofdredactie: Geert Coene

Redaktiesekretaris: Didier Wijnants

Redactie: Lode Desmet, Filip Dutoit, Walter Pauli, Johan Reyniers, Carla Rosseels, Jan Van der Linden, Koen Van Muylem, Herwig Willaert

Drukker: Filip Dutoit, Geert Van Doorselaere

Lay-out en vormgeving: Geert Coene, Lode Desmet, Benoit Lannoo, Walter Pauli, Carla Rosseels, Nola Staller, Jan Van der Linden, Koen Van Muylem, Didier Wijnants, Herwig Willaert

Tekeningen: Kwal, Urbis

Medewerkers: Koen Elst, Benoit Lannoo, Erik Paredis, Vincent Viaene

Eindredactie: Herwig Willaert maar kan niet

Oplage: 8000 eksemplaren

Zetwerk: Alfaset Leuven

Drukkerij: Rotatyp Brussel

Abonnementen: Studenten: 250,-; niet-studenten: 300,-; steun vanaf 600,-; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Agenda en Ad Valvas: ten laatste donderdag voor verschijnen om 14.00 uur op het redactieadres bezorgen

Redactievergadering: iedere vrijdagmiddag om 15.00 uur

LEZERS
BRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen); dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort. Behoudens deze restrictie worden brieven geplaatst zoals ze ons bereiken.

Antwoord

Na eerst aangenaam verrast te zijn door het feit dat het persbericht van VTK en *Ekonomika* dan toch, zij het in verkapt vorm, de Veto-mallemolen heeft doorworsteld en in nummer 19 dd. 15 februari op de derde bladzijde prijkte, zijn wij zo vrij hier enige bedenkingen bij te formuleren. Beter nog. Enkele beweringen te ontcrachten.

De manier waarop jullie redakteur de feiten voorstelt zou de onbevooroordeelde lezer (bestaat die nog na 14 jaar Veto-kultuur?) doen vermoeden dat VTK zich bezondigt aan salonfilosofie en binnen de koepel alleen staat met zijn kritieken. Helaas kwam de laatste Kringraad net te laat om deze Veto nog te halen. Vrijwel alle kringen bleken gegronde grieven te uiten tegen de huidige Sora-malaise. De lezer zal hiervan weliswaar de volgende episode mogen beleven.

In tegenstelling van wat in jullie artikel werd beweerd ("zou VTK er aan doen zelf op de vergaderingen aanwezig te zijn...") willen wij ook nog even vermelden dat wij dit jaar op alle vergaderingen der raden aanwezig zijn geweest. Hoewel één enkele keer de postbode (?) de uitnodiging ergens verspeeld heeft. Geert Van Eeckert, algemeen secretaris van de 's Meiersstraat, pres op de laatste Kringraad onze Sora-afgevaardigden zelfs voor hun engagement.

Het uiten van onze bekommernissen om Loko in een persbericht getuigt verder niet van onze frustraties maar eerder van onze wil om een einde te maken aan de talloze koepel-koerskor-

rekties en eens eindelijk, de voorjaarswede in het achterhoofd, schoon schip te maken. De koepel is immers ontstaan vanuit noden die binnen de kringen bestaan. Nu lijkt ze dikwijls een artificieel orgaan dat de voeling met haar basis is kwijtgespeeld.

Peter Mannaerts
Voorzitter VTK

Koorplaat

De KU Leuven heeft een Koor en dat Koor heeft nu een Langspeelplaat. Die plaat bevat een representatieve keuze uit het repertoire: Pachelbel, Mendelssohn, Vic Nees, Flor Peeters ('de Flor'), Schubert (de frivole forel) en F. Schögl.

De plaat is verkrijgbaar op het sekretariaat van het Leuvense Universitair Koor, Groot Begijnhof 31, 3000 Leuven (het vroegere Klio-kot). 525 BEF deponeren op rekeningnummer 424-4070291-94 mag ook. Vermelden: "Bestelling plaat".

Lisst

Op 2, 3 en 4 maart gaat het *Lisst* door. Het Leuvense Internationaal Studentensporttormooi is aan zijn vijfde editie toe. De organisatoren (Sportraad) zijn nog steeds op zoek naar slaapplekken voor de buitenlandse deelnemers en naar mensen die gedurende de *Lisst*-week begeleider willen spelen. Steek uw neus binnen bij Sportraad, Tervuursevest 101, 3030 Heverlee.

SPORTRAADS FEEST(JE)WEEK

De Feestweek van Sportraad is geen onverdeeld succes geworden.

Zowel op de Schaats-TD als op de Interfakultaire Sportkwis kwam veel minder volk af dan vorig jaar het geval was. Leo Vanderelst is wat van zijn Mundial-bekendheid kwijtgeraakt, zo lijkt het, en misschien is het nooit genoeg winter geweest om aan schaatsen te denken. De Bekercompetities kenden een iets betere respons, al viel ook daar een groot aantal forfait te noteren. De uitslagen van de wedstrijden die wel plaats konden vinden, en dat zijn er toch

nog een hele hoop, kun je hieronder vinden.

Voor het Westvlaams-Brabantse volleybal-duel tussen Roeselare en Lennik kwam dan wel 500 man naar het Sportkot afgezakt. Het werd een leuke, maar niet erg spannende wedstrijd. Roeselare stond, tegen de afspraak in, met een reserven-team op het veld. Maar ach, die konden ook nog wel wat volleyballen natuurlijk. Wat echter niet belette dat de Westvlamingen met een ruime winstmarge, én uitjes, in de pan werden gehakt. (LD)

Uitslagen
sportcompetities

Voetbal: Apolloon - Psychologie: 1-0
Minivoetbal: Germania - Campus Irena: 2-5
Volleybal dames: Apolloon - Landbouw: 2-0
Volleybal heren: Apolloon - Landbouw: 2-1
Basketbal dames: Apolloon wint met forfait-cijfers
Basketbal heren: Apolloon wint van Ekonomica
Handbal dames: Apolloon zegeviert andermaal
Handbal heren: Ekonomica wint met forfait-cijfers

Verg. Cat. A 1679

Expedities
Avontuurlijke reizen
Rondreizen
Zonige Vakantieverblijven
Minitrips
Bigeiljetten
Ferryboten

Voordelige vluchten!
(Athene vanaf 9.100 BF)

Haal nu je Jokergidsen
"Vakantie" en "Avontuur"

JOKER

Tiensestraat 193
3000 Leuven
☎ 016/22.65.50

De Akademische Raad van maandag 15 februari kondigde zich slechts bij het eerste agendapunt als echt spannend aan voor de studentenvertegenwoordiging. De agenda vermeldde lakoniek *Eredoktoraten: nabespreking eredoktoraten 2 februari 1988*. Wat te verwachten viel, zou dus gebeuren. Ook Akademische Raad wilde zijn zegje over de recente studentenakties.

De studentenvertegenwoordigers wisten vóór de vergadering wat er hen te wachten stond. Op maandag 1 februari, de dag vóór de uitreiking van de eredoktoraten, waren ze immers al bij de rektor geroepen: de aangekondigde actie tegen Leysen en enkele artikelen in Veto waren de Akademische Overheid in het verkeer de keelgat geschoten. Wat de rektor wenste, was echter niet geheel duidelijk. Het studentenstandpunt was dat wel: vanaf het moment dat Leysen als eredorctor voorgesteld werd op Akademische Raad is er protest geweest (aanvankelijk enkel intern omwille van de bekendmakingsprocedure). De actie, op de raden goedgekeurd, is daar een logisch uitvloeisel van.

Wat Veto betreft is de redactie verantwoordelijk voor alle artikelen. Protest aantekenen is altijd mogelijk via een lezersbrief, een Recht op Antwoord, of een Vrije Tribune. Op vrijdagavond 12 februari, tijdens de voorbereiding van Akademische Raad, werd dit standpunt door Kringraad bevestigd.

Zwigen

Op Akademische Raad leidde rektor Dillemans het punt kordaat, maar beheerst, in. Het was duidelijk dat hij er geen scheldpartij van wilde maken. Hij betreunde vooral de gevolgen die de hele bedoening voor het imago van de universiteit zou hebben, en het feit dat bepaalde personen "die niet gevraagd hebben te komen, maar die wij genodigd hebben" persoonlijk geraakt werden. Omdat, aldus Dillemans, de universitaire gemeenschap blijkbaar niet in staat is mensen met vooral maatschappelijke verdiensten passend te ontvangen, moeten er in het vervolg dan maar geen eredoktoraten meer uitgereikt worden of enkel eredoktoren uit de puur wetenschappelijke of culturele sector gelauwerd worden.

In de discussie die volgde, herhaalde de studentenfractie haar standpunt van 1 februari. Verschillende dekanen bleken het daarmee niet eens te zijn en vonden de actie tijdens de plichtigheid van 2 februari "onbetamelijk". De grote meerderheid deed er echter het zwigen toe.

De pijn van het medebeheer "Wij doen aan nodeloos masochisme"

Alleen dekaan Casteels van de fakulteit Geneeskunde haalde hard uit toen hij zei dat de eredoktoren "als parels voor de zwijnen" geworpen waren.

De discussie over Veto verliep volgens hetzelfde stramien. In overeenstemming met wat de zwigende meerderheid wellicht dacht, distancieerde dekaan Blanpain van de Rechtsfakulteit zich openlijk van wat in Veto stond geschreven. Maar anderzijds had hij ook begrip, op basis van het respect voor de persvrijheid, voor het feit dat studenten een ander standpunt innemen. En andermaal was het Casteels die met de strafte uitspraak kwam aandraven. Volgens hem doet de Akademische Overheid aan "nodeloos masochisme" door Veto te subsidiëren.

Over het voorstel van de rektor om volgend jaar de eredoktoraten af te schaffen of althans tot het wetenschappelijke vlak te beperken, werd nauwelijks gediscussieerd. Niemand leek echt overtuigd van de zin van het voorstel. Zo een beperking betekent immers dat de universiteit zichzelf in een wetenschappelijk isolement terugtrekt en haar maatschappelijke taak ontkent. Dat het hoogste orgaan aan de universiteit zulk een beslissing zou nemen, is intellectueel niet te verantwoorden.

De rest van de vergadering verliep iets minder geanimeerd. Eerst stonden er

twee nieuwe onderwijsprogramma's op de agenda. Hoewel pas verleden jaar ingevoerd, was het programma van de fakulteit Geneeskunde *Licentie in de Gezondheidszorg voor Bejaarden* al aan herziening toe. Het programma werd in zijn oorspronkelijke vorm fel gekontesteerd door de Verenigingen van Huisartsen (voor mensen met een goed geheugen: de aktievoerders met paraplu tijdens de opening van het academiëjaar). De nieuwe *Licentie in de Gerontologie en Organisatie van de Gezondheidszorg voor Bejaarden* moet gedeeltelijk aan hun eisen tegemoetkomen. Maar ook op Akademische Raad kwam er tegenstand.

Principes

Dekaan Huyghelier van Psychologie en Pedagogie maakte principiële bezwaren tegen het feit dat de gerontologie enkel als medische wetenschap aan bod komt en onder andere psychologische en sociale problemen van het ouder worden genegeerd worden. De studenten protesteerden tegen het - nog maar eens - ontbreken van elke schatting van studielast, en dit ondanks de uitgebreide discussie over studiedruk op de Akademische Raad van december. Het programma werd uiteindelijk goedgekeurd mits onderzoek van de studielast (en

eventueel vermindering van het aantal contacturen) en toevoeging van *Medische Gerontologie* in de titel. Principiële bezwaren worden met zo een compromis natuurlijk niet echt opgelost.

Dat geldt ook voor de invoering van het programma *Cultuurbeleid* in Letteren en Wijsbegeerte, een programma dat vanaf volgend jaar aan de licentiestudenten van Letteren en Wijsbegeerte wordt aangeboden als mogelijk aanvullend vakkenpakket naast *Aggregatie* en het verleden jaar gestarte *Zakelijke Taalbeheersing*. De bedoeling is studenten voor te bereiden op functies en taken in de cultuursektor. De principiële bezwaren kwamen deze keer van de kant van de dekaan Dewachter van Sociale Wetenschappen. Het programma blijkt namelijk te overlappen met afstudeerrichtingen binnen Communicatiewetenschappen, en dat betekent concurrentie op de arbeidsmarkt. Onderhandelingen tussen beide Fakulteiten hadden het probleem niet kunnen oplossen. Het programma werd toch goedgekeurd.

Poly

Een laatste punt dat belangrijk kan zijn voor de toekomstige organisatie van het universitaire onderwijs, betreft het advies van de Onderwijsraad over *Polyvalente Kandidaturen*. Een polyvalente kandidatuur groepeer twee of meer nu nog afzonderlijk functionerende (eerste) kandidaturen. Centraal staat een reeks gemeenschappelijke vakken. Daarnaast worden, per vroegere richting, specifieke keuzevakken geprogrammeerd, maar dan zodanig dat enerzijds de overgang naar een welbepaald tweede jaar wordt voorbereid, en anderzijds toch de mogelijkheid openblijft om soepel naar een ander tweede jaar over te stappen (zo

denkt men er in Letteren en Wijsbegeerte bijvoorbeeld aan één basiskandidatuur met specifieke opties Germaanse, Romaanse, Geschiedenis enzovoorts in te richten).

Een polyvalente kandidatuur kan op verschillende manieren gerealiseerd worden: één kandidatuur voor de hele universiteit (bij voorbaat afgedaan als niet realiseerbaar), of een versmelting tussen verschillende fakulteiten zodat uiteindelijk nog een vijftal kandidaturen overblijven, of een versmelting tussen kandidaturen binnen één fakulteit. De Onderwijsraad besprak alleen de optie tussen verschillende fakulteiten. Het advies daarvoor is vrij negatief. Onderwijskundig gezien is er geen reden om zo een polyvalente kandidatuur te realiseren. Ook op Akademische Raad bleken velen afkerig van het idee.

Wel sprak men vanuit de fakulteiten Wetenschappen en Letteren en Wijsbegeerte, waar serieus gedacht wordt aan een polyvalente kandidatuur binnen de faculteit, de vrees uit dat daer lapende initiatieven door het voorliggende advies nu geblokkeerd zouden worden. De rektor wees er echter op dat het advies van de Onderwijsraad enkel op initiatieven tussen de fakulteiten betrekking heeft. Ondanks dat lijkt het toch aangewezen ook binnen de fakulteiten voldoende rekening te houden met de aangebrachte argumenten. Vele kunnen er immers toegepast worden op de studentententoonstellingen van de fakulteit. De rektor wees er echter op dat het advies van de Onderwijsraad enkel op initiatieven tussen de fakulteiten betrekking heeft. Ondanks dat lijkt het toch aangewezen ook binnen de fakulteiten voldoende rekening te houden met de aangebrachte argumenten. Vele kunnen er immers toegepast worden op de studentententoonstellingen van de fakulteit. De rektor wees er echter op dat het advies van de Onderwijsraad enkel op initiatieven tussen de fakulteiten betrekking heeft. Ondanks dat lijkt het toch aangewezen ook binnen de fakulteiten voldoende rekening te houden met de aangebrachte argumenten. Vele kunnen er immers toegepast worden op de studentententoonstellingen van de fakulteit.

Pikant

Professor Maschelein, voorzitter Studentenaangelegenheden, gaf tot slot een overzicht van de evolutie van de studententaal. Aan de KUL zijn op het moment 23.139 studenten ingeschreven, aan de Kulak 814. Samen betekent dat een vermeerdering met 205 studenten ten opzichte van het academiëjaar 1986-1987. De stijging situeert zich vooral binnen Economie, Rechten en Toegepaste Wetenschappen. De opkomst tijdens de voorbije abiturientendagen in Humane Wetenschappen, een cijfer dat vrij representatief is voor volgend jaar, aldus Maschelein, lijkt op een nieuwe tendens te wijzen: licht dalende studententaal in Rechten, Economie en Orientalistiek, stijgende aantallen in Letteren en Wijsbegeerte, Filosofie en Godgeleerdheid. Opmerkelijk is dat de vrouwelijke studenten in opmars zijn in alle fakulteiten, behalve in Landbouw, Toegepaste Wetenschappen, Economie en Theologie. "Een pikant detail," aldus Maschelein. En daar zijn we het helemaal mee eens.

Erik Paredis

Strubbelingen binnen Loko

Herstructureren of niet?

Er broeit wat in de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Recente gebeurtenissen hebben tot onenigheid geleid tussen verschillende groepen. De eerste strubbelingen ontstonden naar aanleiding van de akties die de Sociale Raad opzette om te protesteren tegen het eredoktoraat van André Leysen. De studentenkringen VTK (burgerlijk ingenieur) en Ekonomika distancieerden zich in een perscommuniqué van deze aktie. Het hoe en waarom hiervan behandelden we vorige week. Op de Algemene Vergadering (AV) van de Sociale Raad van vorige vrijdag liet ook VRG (Rechten) haar ongenoegen blijken.

Wat zijn de grieven van VRG? Tegen de afspraak in zou er bij de akties tegen het eredoktoraat van André Leysen nog steeds te veel aandacht besteed zijn aan Leysens oorlogsverleden. De beslissing om Jan Grauwels, vakbondslider in de mijn van Genk, een studentenonderzoekende toe te kennen zou niet korrekt genomen zijn. Tenslotte is er de brochure "Anti-racisme", opgesteld door de Sociale Raad en Isol: in deze brochure wordt gepleit voor het migrantenstemrecht, terwijl sommige kringen uitdrukkelijk gevraagd hadden geen politieke standpunten in te nemen op dit vlak. Bij de eerste druk gebeurde dit uit onoplettendheid. Bij de tweede druk was er echter nog steeds niets veranderd, wat volgens VRG van geen al te grote luisterbereidheid van sommige leden van de Sociale Raad getuigt.

De geveerden van Sora geven toe dat er fouten gemaakt zijn, maar wijzen er ook op dat er verzachtende omstandigheden zijn. Zo was het verkeer de beslissing in verband met Jan Grauwels niet naar de presidia terug te sturen, maar de Sociale Raad-afgevaardigden hadden er niet om gevraagd en alles moest zeer snel geregeld worden. Bovendien was er uitdrukkelijk gevraagd of iemand bezwaren had tegen deze keuze en niemand had daarop geantwoord. De aandacht die er volgens de Sociale Raad aan Leysens oorlogsverleden besteed werd, was zeer minime (1 zin in het pamflet). De brochure "Anti-racisme" tenslotte is niet bedoeld als politiek manifest van de Sociale Raad, maar als een stimulans tot discussie. Bovendien konden de meeste kringafgevaardigden zich er mee verzoenen dat het standpunt behouden bleef.

Hoe het ook zij, de werking van de Sociale Raad vraagt blijkbaar enige bijsturing. Daartoe zijn er verschillende voorstellen op tafel gelegd. VTK, VRG, Ekonomika, Medica en Wina werkten een voorstel uit dat niet onbekend in de oren klinkt. Ten eerste zou er een Centrale Raad opgericht moeten worden, die alle beslissingen van de andere raden controleert. Ten tweede zou het principe "één kring - één stem" terzijde geschoven worden om een nieuwe stemprocedure te introduceren. Daarbij zouden grote kringen ook meer stemmen krijgen: tot en met 500 studenten is goed voor één stem, van 501 tot en met 1000 studenten is goed voor 2 stemmen en kringen met meer dan 1000 studenten krijgen 3 stemmen. Dergelijke voorstellen leidden twee jaar geleden al tot de splitsing van ASR in ASR en KRUL. Een tijdje later volgden er echter opnieuw onderhandelingen, waarbij beide partijen deze voorstellen terzijde schoven. Zo ontstond de nieuwe overkoepelende studentenorganisatie Loko. Blijkbaar is er niet veel mondelinge geschiednisoverlevering in Leuven, aangezien de iele discussie nu weer van vorenafaan dreigt te herbeginnen.

Niet alle kringen zijn het er echter mee eens dat de hele koepel moet herstructureerd worden om de problemen bin-

nen de Sociale Raad op te lossen. Onder andere Historia pleitte ervoor de werking binnen de Sociale Raad efficiënter te maken en te zorgen voor meer communicatie en onderling overleg tussen de Kringraad enerzijds en de Sociale Raad anderzijds. De vergaderingen kunnen wederzijds bijgewoond worden, zonder dat de ene raad over de andere of een zesde raad (Centrale Raad) over de andere raden zou beslissen. Andere kringen zoals Germania, Eoos, Klio, Psychologie, Landbouwkring, Politika en Chemika gaan ten dele akkoord met de kritiek op de Sociale Raad. Ze vinden ook dat er meer overleg moet komen tussen de raden onderling en tussen de verschillende kringen binnen de Sociale Raad, maar ze wensen geen hervorming van de koepel.

Volgens de statuten van Loko moet een voorstel als dat van VTK, VRG, Ekonomika, Medica en Wina bediscussieerd worden op een Open Algemene Vergadering (OAV), die kan samengeroepen worden op vraag van 1/3 van de kringen. Nadat de vijf kringen die het voorstel tot herstructurering gelanceerd hadden deze procedure wilden omzeilen, werd er uiteindelijk toch beslist in dit geval het spel op de juiste manier te spelen. In de komende week beraden de kringen zich over de vraag of zij al dan niet zo'n OAV wensen. Vrijdag zal op de AV van Kringraad het resultaat van die rondvraag bekend gemaakt worden.

Carla Rosseels

Vierde Wereld

Op zaterdag 27 en zondag 28 februari organiseert ATD Vierde Wereld een informatiesessie te Brussel. De *Vierde Wereld* is de term die de armsten gebruiken om uit te drukken hoe zij er dagdagelijks voor vechten om als gezin samen te blijven, om toegang te krijgen tot kennis, om zich uit te drukken en als gesprekspartner erkend te worden.

Het informatieweekend richt zich tot al wie dit volk in beweging beter wil leren kennen. Het geeft de kans om samen met anderen te zoeken welke solidariteit mogelijk is om de inzet van de gezinnen van de Vierde Wereld te ondersteunen.

Inschrijving en informatie: Broedestraat 111, 2018 Antwerpen, ☎ 03/238.08.34.

Verdeelt den arbeid

Bij Veto is er werk, veel werk. Dat zouden we graag wat verdeelen.

Daarom zoeken we medewerkers. Individuen zijn dat van alle slag: schrijverlaars, plakkeelaars, zetteelaars en fotografeelaars. Kortom: zelfs u kan bij ons aan de slaggeel.

□

Strips tentoongesteld Ook de Romeinen lezen strips

Zwaartepunt ligt in de tentoonstelling, die de werkgroep rond dit thema uitbouwde, en die in de Centrale Bibliotheek (op het Ladeuzeplein, u weet wel, alwaar het soms moeilijk parkeren is) ondergebracht is.

Het vele werk dat in deze tentoonstelling steekt, is gebaseerd op vrijwillig engagement en een vleugje idealisme. De werkgroep profileert zich als een verzameling studenten die hun vak 'geschiedenis' intrigerend genoeg vinden om bepaalde aspecten ervan uit te dragen naar een ruimer publiek. In zekere zin willen ze ook voortrekkers zijn, opdat het studentenmilieu meer met soortgelijke manifestaties naar buiten zou treden: "Organiseren is immers niet zozeer zenuwlopend, maar veeleer boeiend, en leerrijk."

hiernaast, trekt de tentoonstelling natuurlijk meer specifieke registers open. Blijft de thematiek fundamenteel dezelfde ('geschiedenis getekend versus vertekend'), dan is het nog logisch dat de uitwerking hier sterker gevisualiseerd wordt. Het speciale concept is van de hand van een student binnenhuis-architectuur (Sint-Lucas), en werkt zeer functioneel.

Die elementen, getekend respectievelijk vertekend, komen in twee zijgedeelten van de expositieruimte aan bod. Eerst kronologisch, dan geografisch en

logisch. In het centrale stuk licht men aan de hand van 4 specifieke reeksen toe hoe die elementen dooreen (kunnen) vloeien. Dit alles wordt geïllustreerd door middel van enkele minutieus uitgewerkte wereldkaarten en massa's (peperdure naar verluidt) kleurenkopieën. Om de herkenbaarheid te bevorderen schakelt men - zonder volledigheid na te streven weliswaar - zoveel mogelijk reeksen in. In een korte diamondage kan de bezoeker tenslotte een aantal afbeeldingen van historische gebouwen en monumenten vergelijken met de voorstelling ervan in een aantal strips.

Didactisch.

Het project kent ook een didactisch facet. Blijkbaar was de impact naar binnen toe groot genoeg om hiervoor het Centrum voor Aggregatie warm te maken. Zo leidt een groep aggregatiestudenten gedurende de tentoonstelling scholen rond. En doet een lid van de werkgroep in een gedetailleerde brochure een poging tot theoretisch-didactische benadering van het stripverhaal. In die aparte brochure pleit men ervoor dat strips, en in wezen alle vormen van beeldcultuur, niet langer als consumptieproduct zouden beschouwd worden. Door de beperkingen van het medium te erkennen, komt men tot een zinvolle waardering ervan.

Om niet al te zeer in ijle termen te spreken, worden eksemplarisch nog 3 reeksen doorgelicht (Xan/Tristan, Roodmasker/de 7 levens van de Sperwer en Isabelle Avondrood), maar dan wel zeer kritisch, en met meer aandacht voor de concrete weergave van het tijdsbeeld dan in de catalogus het geval is. (MK)

De tentoonstelling loopt tot 4 maart en is te bezichtigen alle werkdagen tussen 9.00 u en 18.30 u, en op zaterdag van 9.00u tot 12.00u (inkom gratis).

RECHTSMURFING

Abusievelijk kondigden we vorige week aan dat Bob De Moor en Jean Pleyers op 24 februari zullen spreken op het stripcolloquium. Niets is minder waar. Knoop dus in uw oren dat de heren die dag niet komen.

van sommige Diploma's op de Arbeidsmarkt enzomeer enzoverder, weet u ook dat niet alles van een leien dakje zal lopen. En dan is er nog die Dienstplicht (voor de ongelukkigen), en de hele papierasserij die het Leven blijkbaar met zich meesleurt: werkstatuten, werkloosheid, ziekteverzekering, kinderbijslag,...

Dat alles moet gekende materie zijn. En daarvoor kan je terecht op de informatieavond voor afgestudeerden op donderdag 3 maart 1988. Om 20.00 u in de Kleine Aula. Jawel.

Geschiedenis in strips De teletijdmachine van professor Barabas

Vanaf 22 februari loopt in de Centrale Bibliotheek op het Ladeuzeplein, de tentoonstelling *Geschiedenis Getekend. Een Stripprospectie*. Elders op deze pagina kunt u daar meer over lezen. Aanvullend wordt ook een publikatie uitgebracht, met de kritische analyse van een twintigtal geselecteerde reeksen. Veto was er natuurlijk als de kippen bij om alvast de blauwdrukken voor U door te nemen.

oppervlakkig afgetast. Dit resulteert in een twintigtal artikels, bijgevoegd door 13 studenten geschiedenis. Opmerkelijk detail: slechts drie auteurs verzamelen zelf strips, zodat de meesten niet kunnen terugvallen op een grote beleving.

Desondanks krijgen we de indruk dat het merendeel er in geslaagd is op korte tijd een zeker inzicht in het medium te verwerven. Sommige auteurs werken hun bevindingen uit aan de hand van een stramien voor specifieke historische kritiek, anderen handelen meer naar eigen goeddunken. Dit weerspiegelt zich in het uiteenlopend gebruik van voetnoten. In grote lijnen volgen ze wel allemaal de optiek van de tentoonstelling: geschiedenis getekend/vertekend met geografische situering en inhoudelijke verkenning. Deze laatste wordt verder opgesplitst in verhaalsituatie (tekst) en decor (tekening), met elk hun eigen karakteristiek.

In een aantal strips wordt het verleden tot leven gewekt door zeer klassieke procédés: tijdsreizen (teletijdmachine), de 'verdwijnen beschaving'... Dit opzettelijk transfereren van anakronismen verloopt meestal nogal onschuldig, zonder implicaties. Bedoeling is meestal afwisseling te brengen in de avonturen.

Verhaaltjes

Interessanter - vanuit het oogpunt van de historicus althans - zijn de stripverhalen die geschiedenis in haar eigen tijds kader evokeren. Parallel met de opvallende groei van de volwassen-strip, stellen we de laatste jaren ook een gevoelige toename vast van stripverhalen met historische achtergrond. De auteurs van de publikatie zijn (terecht) van oordeel dat dit specifieke geschiedkundige aspect van bepaalde verhalen, best een studie waard is.

Hun gedachtengang hoeft technisch niet noodzakelijk in een strip-trouwe kader geïnterpreteerd te worden, vanwege de algemene aard ervan: "De auteurs opereren vanuit de visualiserende periode (moment waarop ze hun verhaal concipiëren, nvd), bepaald door de materiële en mentale cultuur van hun tijd. Het verhaal zelf wordt gestueerd in de gevisualiseerde periode die ze naar de toen heersende cultuur moeten reconstrueren." Vandaar dus de gekende dualiteit tekening-vertekening.

"De strip vormt de synthese van beide tijdsteuningen. In hoeverre is de verbeelding van de cultuurperiode niet een zelfbeeld? Vrijwel alle strips leren ons iets van de eigen maatschappelijke achtergronden. Daarom is elk beeldverhaal een potentieel onderzoeksobject, waaraan we niet zomaar kunnen voorbijgaan."

Stramien.

Verder leren we uit de inleiding dat het project enkel een verkennend karakter heeft: de perspectieven worden slechts

Zonder expliciet elk foutje te willen aantonen, duiden haast alle schrijvers zeer goed de algemene teneur van een reeks, en leveren commentaar waar nodig. Alleszins trekken ze de aandacht van de leek op bevattelijke wijze op historische aspecten en aksenten, soms ook misvattingen. Toch voel je hier en daar duidelijk aan dat de auteurs geschiedkundig beter beslagen zijn dan op stripgebied. Zo hebben wij het bijvoorbeeld lastig met de visie van Asterix als anti-held (sic), of menen we dat een minutieus uitwerking van details en anekdotes niet verward mag worden met een goed scenario (artikel over Vasco).

Drukker

Omdat we ze uiteraard niet allemaal tot op het bot kunnen ontleden, willen we U wel de onderwerpen van de betere artikels meegeven (we vonden er slechts 2 absoluut niet te pruimen). In de catalogus worden de traditionele referentiekaders aangehouden: Oudheid (Alex, Asterix), Middeleeuwen (Vasco, Xan/Tristan), Nieuwe Tijd (Cori de Scheepsjongen, Roodmasker/de 7 levens van de Sperwer, Indian Summer, Kinderen van de Wind) en Nieuwste Tijd (Arno, Samber, Isabelle Avondrood/de Schaduw van de Raaf).

Over de concrete vormgeving van de catalogus moeten we U in het ongewisse laten: ongeveer 100 pagina's, af en toe verlicht met een (zwart-wit) reproductie. We hebben er dus het raden naar of de drukker de schoonheidsfoutjes, die links en rechts nog rondhingen, in laatste instantie heeft kunnen (of willen) opruimen. Maar dat vist de alerte lezer zelf wel uit. (MK)

SPORT

JONGERENVAKANTIES VOOR 18-PLUSERS

... waar cultuur, sport, actie en avontuur hand in hand gaan, met o.m. berg-, strand-, club-, sport-, golf-, taal- en watersportvakanties in Frankrijk, Engeland, Noorwegen, Italië, Oostenrijk, Zwitserland, Spanje, Griekenland, Ierland, Duitsland, Joegoslavië, USA, USSR,...

VRAAG DE GRATIS INFO-BROCHURE !!!

Tienestraat 130 - 3000 LEUVEN
Tel. 016/23.46.53

Intercambio

Spreekt u Spaans of doet u verwoede pogingen daartoe? Dan is Intercambio iets voor u. Intercambio verenigt mensen uit de Leuvense regio met een interesse voor of kennis van de Spaanse taal en mensen uit Spanje en Latijns-Amerika die hier studeren of werken. De werking van Intercambio wordt op vrijdag 4 maart hervat met een startuif, verzorgd door de Latijnsamerikaanse muziekfor-

matie "Salchicha" in het Achtuerehuis, Maria-Theresiastraat 121. In de 's Meiersstraat ligt een vrijkaart klaar voor diegenen die binnen de 3 seconden "Het Spaanse graan heeft de orkaan doorstaan" kan zeggen. In het Spaans, natuurlijk. En zonder haperen.

Afgestudeerd?

Voor diegenen die afgestudeerd raken, begint de ellende pas. Gezien de Waarde

magma-shop

Diestsestraat 115 - 3000 Leuven
(naast Christiaensen)

Alles voor je kot en je fuiven.

cards - affiches - posters - inlijstingen - gadgets - schoolgerief - feestartikelen - decoratie - kerst- en carnavalgerief en joggings - t-shirts - pulls (snoopy - garfield - tom & jerry)

DE GROOTSTE CARD SHOP en CADEAU SHOP TE LEUVEN

10% korting op vertoon van studentenkaart (behalve promotie-artikelen)

"Balu" over Eurazië of Aziopa

"De Europese cultuur is volledig uitgeput"

Zoals je vorige week in Veto al kon lezen organiseerde de kring van de studenten Oriëntalistiek en Slavistiek Eoos woensdag in de Grote Aula een debat rond "Het toenemend belang van Azië in een éénwordende wereldcultuur". Het ging daarbij dus vooral over de vraag of Europa dan wel Azië het op algemeen cultureel vlak op onze planeet te zeggen heeft/zal hebben.

Op het debat zelf was er niet echt een "laatste woord": Balu nam - zoals ook zal blijken uit het gesprek dat we met hem hadden - een nogal radicaal standpunt in: hij ziet heel grote en dus fundamentele verschillen tussen de culturen, en dat verschil impliceert de verplichting tot respect. Boenders nam een middenpositie in: er zijn wel degelijk verschillen tussen de culturen, alleen verbindt hij er niet zo'n radicale consequenties aan als Balu.

De Nederlandse gast in het panel (prof. Boot - hij verving prof. Van Gulik) nam een bijna tegengesteld standpunt in. Waar Balu stelt dat we nu een duidelijke opkomst van het Morgenland meemaken, ziet Boot alleen accidentele verschillen tussen de culturen: de fundamentele verschillen bevinden zich in het domein van de ideologieën.

Balu: «Het lijkt me dat er op cultuurgebied in het Oosten wel een 'Grote Sprong Voorwaarts' moet komen. Ik zie drie factoren. Ten eerste heeft Azië op dit gebied nog niets ernstigs gepresteerd. Tenzij je aanneemt dat de Aziaten biologisch minderwaardig zijn, is dat omdat de Europese dominantie het hen onmogelijk maakte, zich op authentieke wijze de vraag te stellen: hoe ziet de wereld eruit? Nu kan Azië aan zijn eigen zinswijze en creativiteit uiting geven.»

«Ten tweede is het duidelijk dat het zwaartepunt verschuift. Eerst economisch - denk maar aan Japan. Maar ik verwacht de komende jaren ook een cultureel en intellectueel leiderschap van Azië.»

«Ten derde: De Europese cultuur is volledig uitgeput. Datgene wat aanleiding gaf tot natuur- en menswetenschap is uitgeput. Er is uit Europa niets meer te verwachten.»

Balu stelt dat het niet eens nodig is dat het Westen zich zorgen maakt om

Frans Boenders liet zich vorige week nogal pessimistisch uit over deze vraag. Er is zeker een evolutie te merken in de kennis en appreciatie van de cultuur van "de andere", maar hij ziet het niet goed aflopen: de nieuwe wereldcultuur zal voor 95% bestaan uit onze eigen culturele knapzak en voor slechts 5% uit wat we hebben kunnen redden van de andere culturen. Het spreekt vanzelf dat ook die 5% het niet lang zal kunnen uithouden.

Daar komt nog bij dat de Oosterse culturen erg geneigd zijn zoveel mogelijk van het Westen over te nemen, zodat de beweging alleen maar versneld wordt. Daarom pleit Boenders - zoals hij dat ook op het debat deed - voor het behoud van de eigen culturen, op basis van wederzijds respect.

Een geheel andere visie - hij situeert de 95% van Boenders bijna zonder aarzeling in het Morgenland in plaats van in het Westen - verkondigde S.N. Balagangadhara (kortweg Balu, zoals de beer in *Het Jungleboek*), cultuurfilosoof, en als Indiër de enige "Oosterse" deelnemer aan de discussie. Op het debat was hij zonder twijfel de meest opgemerkte spreker, en als man van "de andere kant" laten we hem graag wat uitgebreider aan het woord.

STUC TAPSALON - Woensdag 24 en donderdag 25 februari staat het Stuc andermaal op zijn kop, deze keer op initiatief van het Stuc-tapperskollektief. Van 12 u tot 19 u kan je zelf ter plaatse een kunstwerk brouwen. Grote schilderdoeken van 120 cm op 180 cm en hele potten verf en materiaal staan op jou te wachten. Het kafee wordt dus een atelier, al blijft er een tap staan die nu en dan voor vocht zal zorgen. Woensdagavond om 19 u is er tot ongeveer 1.00 u een muzikale happening met optredens gaande van keltisch, klassiek, folk tot avant-garde en rock. Voeg daarbij een vleugje toneel en dans. Het Stuc van weleer, lijkt het wel; minder pretentie, meer gekte. Donderdagavond wordt het zaakje afgesloten met een Soirée Mondaine in de zaal. Organisator Bert Hoecks: "Die twee dagen zullen duidelijk maken dat het Stuc wel degelijk van iedereen is en dat iedere student of Leuenaar nog een plaats heeft waar hij of zij echt kan leven." Mede-organisator Peter Brosens: "Ik had het echt niet beter kunnen zeggen". Mede-organisator Koen Van Wontergem: "En wat de prijs betreft: alles is gratis". (Foto Jeroen Revalk)

niet-Westerse culturelementen, als waren ze een met uisterven bedreigde diersoort. Het zwaartepunt - zo stelt hij - is immers al volop aan het verschuiven, en de volkeren van Azië zullen zelf wel voor hun culturele gaafheid zorgen. Het probleem is alleen dat de Europeanen nog steeds niet het anders-zijn van andere culturen willen erkennen.

Veto: Is er dan een diepere cultuurfilosofische reden waarom het woord nu aan Azië is?

Balu: «Azië heeft altijd geleefd zonder een echt wereldbeeld. Men ervaart wel een eenheid in de kosmos, maar hoe die eenheid precies in mekaar zit, wordt niet theoretiseerd. Dat is het eigene aan de Aziatische cultuur. Terwijl Europa altijd een wereldbeeld nodig heeft om te overleven. De laatste honderd jaar zien we een desintegratie van de wereldbeelden. Wetenschappelijke theorieën hebben wel het religieuze wereldbeeld verdrongen, maar je kan niet van een nieuw wetenschappelijk wereldbeeld spreken - alleen al omdat niemand alle wetenschappelijke theorieën kan overzien.»

«Ook op het etische vlak zie je dat onbepaalde: het etische gedrag wordt niet bepaald door een stelsel voorschriften. In het Westen worden normen gefundeerd in Gods wil, in biologische wetten, of wat dan ook. Het zijn altijd verplichtende normen. Zo zijn sankties tegen Zuid-Afrika voor de ene moreel, en immoreel voor de andere, maar beiden beroepen zich op een (zelfde) normenstelsel, bijvoorbeeld de Bijbel. In Azië is er geen enkel boek dat zegt: "Dat is verboden, dat is verplicht."»

«De Veda, bijvoorbeeld, is niet echt een stel van regels. Dat geldt ook voor Confucius: dat zijn raadgevingen, maar je mag die gerust in vraag stellen.»

Provincialisme

Veto: Vindt u dat er in het Westen na al die jaren studie een juister begrip van Azië gegroeid is?

«Ik ben ervan overtuigd dat de eerste contacten met ontdekkingsreizigers en missionarissen eerlijker waren dan de massa's literatuur, etnologische studies en dergelijke van tegenwoordig. De kristenen die 'heidene' ontmoetten, hadden een gevoel van "die mensen die anders zijn dan wij, ze hebben geen moraal of godsdienst, maar toch is er hoop voor hen". Zij hadden oog voor het

anderszijn van die cultuur. De laatste eeuw beweert men - grof uitgedrukt - dat de andere culturen ook hun waarde hebben, ja, maar dat ze uiteindelijk kunnen gezien worden als zwakkere of sterkere evenbeelden van de eigen cultuur. Men brengt de culturen op gelijke noemer, maar mist het unieke ervan. Dit recupereren noemt men dan nog bovendien "menswetenschap".»

«Op de provinciale ervaring van één cultuur kan je nog geen menswetenschap bouwen.»

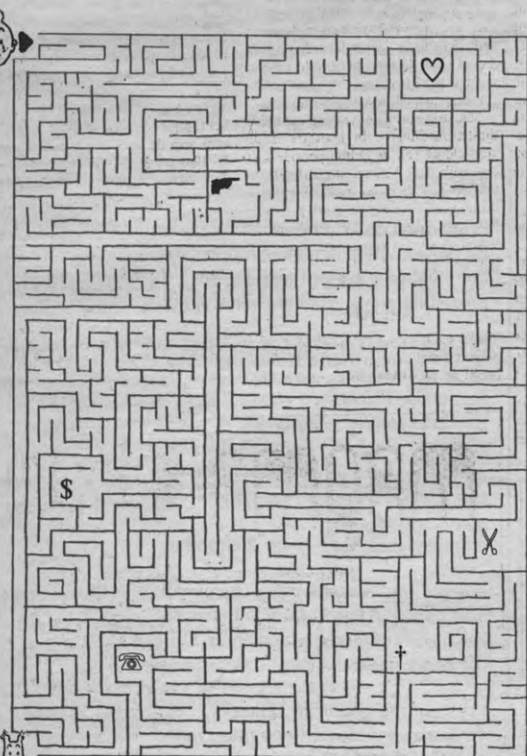
Veto: In de vergelijking van Oost en West bots je tegenwoordig op auteurs als Capra, Zukav en Bohm die stellen dat Boeddha en Laotse kwantumfysici avant la lettre waren.

Balu: «Ik vind dat soort pogingen verschrikkelijk. De bedoeling daarachter is natuurlijk te bewijzen dat andere culturen ook diepere inzichten hebben.»

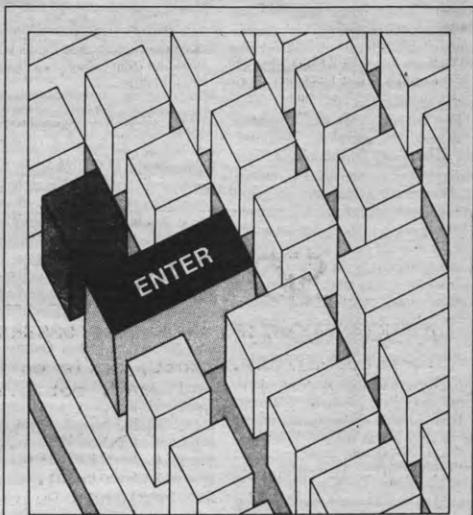
Maar dat vind ik een verkeerde strategie: je kan de diepere waarden van een cultuur niet koppelen aan een bepaald stadium van het wetenschappelijk onderzoek. Want stel dat morgen een nieuwe theorie de huidige verdringt, dan zouden we Boeddha mee overboord gooien. Nee, ik ben niet vriendelijk voor diegenen die jin/yang verbinden met Heisenberg.»

«Dat is een slechte verkoop van Azië, en het ontwaart één van de beste dingen die het Westen ons toch gegeven heeft, de natuurkunde. Nogal wat Oosterse auteurs voelen zich geveild door deze golf: een typische reactie van ex-gekoloniseerden. Soms wordt ik echt verlegen wanneer ik een Indiër zulke auteurs zie aanhalen, en dan concludeer ik: onze zieners wisten drieduizend jaren geleden al wat de moderne wetenschap met veel moeite ontdekt.»

Koen Elst

SPELLETJE SPELEN - Veto speelt vanaf deze week de goede Sint. Wie onze noten weet te kraken op een treffelijke wijze, wordt op een even gepaste wijze beloofd voor de inspanning. Deze week een heuse doolhof. Te beginnen links bovenaan en te eindigen links onderaan. Van Kuifje naar Bobbie. Onderweg grist u allerlei voorwerpen mee en daarmee brouwt u een authentiek Kuifje-verhaal. Binnen te brengen vóór vrijdag 26 februari in de 's Meiersstraat 5. De meest bevredigende huisvuil wordt bekroond met "Kuifje en de Alfa-kunst". Zeker weten. Vooruit: aan het werk.

BEREKEND !!!

tiensestraat, 129

acco

COPY FACT

Parkstraat 3 3000 Leuven

016/23.48.07

Advertentie

Vanwelkenhuyzen

Vervolg van p. 1

flinke psychologische schok vast te moeten stellen dat de ene 'grote mensen' de koning een held noemden, en de anderen hem als een verrader bestempelden. Zo ben ik me dan een eigen oordeel gaan vormen.»

«Na mijn studies heb ik 15 jaar in de zakenwereld gewerkt. Maar als student had ik al wat gepubliceerd over de Tweede Wereldoorlog. Ik had interviews afgenomen, ik kende Belgische generaals, ministers, Pierlot, noem maar op. Ik was daar dus al een tijd mee bezig, toen met de zaak-Verbelen en het proces van Wenen, eind jaren 60, de publieke belangstelling voor de Tweede Wereldoorlog groeide en uiteindelijk leidde tot de oprichting van dit centrum. En ik ben tot directeur ervan aangesteld, nog voor het was gekreerd.»

Incivieken

Veto: Is er in de belangstelling voor de Tweede Wereldoorlog een evolutie geweest?

Vanwelkenhuyzen: «Ja, op het vlak van de historische belangstelling – en ik beschouw die historische belangstelling los van de belangstelling voor de processen over de Tweede Wereldoorlog – moet je rekening houden met de sfeer net na de Duitse nederlaag. Ik maak misverstanden enigszins een karikatuur, maar men dacht enorm wit-zwart. Je was nazi geweest, of je was het niet geweest. De geschiedschrijving zat vast in heroïsme, in mythes.»

«Daar is verandering in gekomen. Ik zou het globaal een erosie van de grote ideologieën willen noemen. Neem dit voorbeeld. Als men ons nog tijdens de oorlog over Katyn sprak – ik behoorde tot een fel anti-Duits milieu –, wel, in de mate dat de ontdekking van Katyn voor de Duitse propaganda een goede zaak was, loochenden wij automatisch de feiten, al waren we helemaal geen communisten. Ook als de fascistische propaganda het had over de gruwelen van het regime van Stalin, moest je geen communist zijn om te geloven dat het allemaal overdrijvingen waren. Begrijp je, we hadden de dingen meebeliefd. We waren enigszins verplicht stelling in te nemen, te kiezen, en die keuze maakte deel uit van de identiteit van de persoon. Niemand verloochende gemakkelijk een deel van zijn identiteit. Maar die noodzaak is geleidelijk verdwenen. Het klimaat is veranderd.»

«Er is bovendien een nieuwe generatie acteurs aan het woord gekomen. Vaak acteurs van minder belang, want de meeste grote namen waren al verdwenen. Maar nog enkele belangrijke getuigen voelden wellicht hun einde naderen en hebben nog een boodschap na willen laten. Er was tijd nodig geweest om de massa's archieven te verwerken. Er zijn ook nieuwe vragen gesteld. Men stelt altijd in vraag wat de voorgangers hebben bereikt. Kortom, een samenloop van factoren die een soort tweede golf in de belangstelling hebben veroorzaakt.»

Veto: Wat dan met de polemieken die de laatste tijd weer zo heftig opblaaien? Denken we aan het proces-Barbie, of aan de zaak-Waldheim.

Vanwelkenhuyzen: «Och, weet je, die polemieken van vandaag zijn niet te vergelijken met die van net na de oorlog. Die laatste hadden met dat klimaat van echt onverzoenbare wit-zwart- tegenstellingen te maken. Er waren die stupide stellingen – de Vlamingen zijn allemaal incivieken, de Walen allemaal verzetshelden – die bij het minste onderzoek kunnen worden weerlegd.»

Sensatie

«Nu lijkt het me om iets totaal anders te gaan, om mensen die sensatie zoeken. Ook een uiting van ongeduld bij die al lang voorbijgestreefde, maar toch blijkaar onwrikbare stereotypen. Politiek misbruik van die kwesties ook: automatisch wordt er gesimplificeerd en worden oude tegenstellingen weer opgerakeld. Iedere partij onthoudt wat haar uitkomt.»

Veto: Hoe bent u tenslotte in de commissie-Waldheim beland?

Vanwelkenhuyzen: «Het is dus de Oostenrijkse regering die aan Bondsprezident Waldheim heeft voorgesteld een internationale commissie van historici aan zijn verleden te zetten. Waldheim heeft het idee aanvaard, en het parlement heeft bij wet een commissie van zes leden opgericht. De Oostenrijkse regering heeft dan één persoon als voorzitter van de commissie aangesteld, de Zwitser Hans Rudolf Kurz, en heeft die de vrijheid gegeven om zijn medewerkers te kiezen. En Kurz heeft mij gekontacteerd.»

Plichtsbesef

«Nu, het gemakkelijkste zou geweest zijn de taak te weigeren. Maar wat als een expert niet de moed heeft de verantwoordelijkheid op te nemen die men hem voorstelt? Het zou een wat laffe houding geweest zijn. Natuurlijk heb ik her en der toestemming moeten vragen, en daar zijn wel een paar problemen gerez. Maar ik heb de taak aanvaard uit plichtsbesef. Het was trouwens niet zo slecht dat er een Belg in de commissie zat, dacht ik. De Fransen en de Nederlanders waren er ook graag bij geweest.»

«De voornaamste problemen waren – denk ik – te wijten aan het feit dat de Oostenrijkse regering zelf het initiatief had genomen, en dus natuurlijk voor de kosten van het onderzoek instond. De gedachte dat we door de Oostenrijkse regering waren omgekocht, lag voor de

hand. Het voornaamste probleem voor ons was dus dat we ons bewust moesten blootstellen aan dit vermoeden.»

Veto: Had u er dan geen last mee een beetje als scherprechter te fungeren?

Vanwelkenhuyzen: «Luister, da's een heel goede vraag. Maar mijn houding is wat dat betreft altijd erg duidelijk geweest. De verschillende taken mochten niet verward worden. Wij moesten als historici aan het werk gaan, dat betekent feiten blootleggen. Onze taak bestond erin aan te tonen wie Waldheim was geweest, wat hij had geweten.»

«Maar je ziet meteen dat, indien Waldheim zou beweren dat hij niet wist dat er partizanen in Joegeslavië waren – ik zeg niet dat hij dat gezegd heeft, ik gebruik het gewoon als voorbeeld – en we vinden een rapport met zijn parafrop waarop sprake is van die partizanen, dat dat feit op zich leidt naar wat een 'oordeel' genoemd kan worden, namelijk dat hij zich een zekere vrijheid met de waarheid toeëigende.»

Veto: Hebt u wel voldoende tijd gehad om met enige zekerheid feiten bloot te leggen?

Vanwelkenhuyzen: «Kijk, er is in de media veel agitatie geweest rond het werk van de commissie. Ik beweer niet dat wij het laatste woord uit de mogelijke documentatie hebben gezien, da's evident. Maar we hebben onze werkzaamheden afgesloten, omdat we het gevoel hadden voldoende stevige conclusies te kunnen trekken.»

«Wat indien we gezwicht waren voor de druk vanuit de media? Wie had er baat bij dat we niet tot een conclusie kwamen? De druk kwam vreemd genoeg niet van Oostenrijkse kant, van Waldheim noch van zijn politieke tegen-

standers, maar vanuit de massamedia zelf. Misschien was de enige bekommernis van die agitatie de angst dat er plots geen inslaande artikelen over de zaak-Waldheim meer gemaakt zouden kunnen worden. Alsof ons rapport een eind zou maken aan de zaak-Waldheim. Het zou me echt verbazen.»

«Nee, hoe hebben wij gewerkt? Het spreekt vanzelf dat er voor we aan het werk gingen, al een enorme documentatie was aangelegd. Die is ons ter beschikking gesteld. We hebben eerst onderzocht wat we daarmee konden doen. En per definitie zijn we er van uitgegaan dat wat ons ter beschikking is gesteld, niet voldoende kon zijn. We hebben dus her en der, vooral in de archieven van het Duitse leger, naar meer documentatie gezocht.»

«We hebben de documentatie ook gebruikt om ons te helpen bij het formuleren van onze vragen. We hebben vragen onderzocht die nog niemand had gesteld. Want indien we ons alleen hadden bezigegehouden met de problemen van de aanklagers en de advocaten, dan liepen we het risico dat ze een probleem achterhiel den tot op de dag waarop we ons rapport bekend maakten, om ons zo te kunnen ridiculiseren. Een voorbeeld: iedereen weet dat Waldheim gewond werd tijdens een campagne in Rusland. Maar wat deed hij in Rusland? Wel, we hebben een onderzoek ingesteld om te achterhalen of er daar geen dingen waren gebeurd die men aan Waldheim kon verwijten. Niet om hem te verdedigen, noch om hem aan te klagen. Alleen de feiten!»

Persil-schein

«Nee, we zijn vooral aangeklaagd... In New-York heeft het Joods Wereldcongres ons er meteen van beschuldigd

oppervlakkige en diepe menselijke relaties, en over de onmogelijkheid en de verscheurende invloed van de laatste, mocht Sigrid Bousset (tweede kan Germaanse, Ufsal) 18.000 frank op zak steken. Pas in haar verhaal harmoniëren stijl en inhoud met elkaar.

Wulps

Grotere eensgezindheid dan bij het proza bereikte de jury bij de versjes. De derde prijs ging naar de sterk verhalende, op sommige plaatsen onbedoeld groteske inzending van Christophe Landuyt (eerste kan filosofie, Kortrijk), wiens werk: 'De man uit La Mancha' in het geheel een frisse indruk maakte. 'L'empereur des cygnes', een krachtige inzending met mooie beelden en sterke regels, van de

omgekocht te zijn om een zogenaamde *Persil-schein* op te stellen – je weet wel: "was witter dan wit". En wij begrijpen die mensen. We hebben ons daar niet druk om gemaakt.»

«Dan is er een leuk incident geweest dat de zaken heeft omgekeerd. Op een dag komt een Weens journalist mij interviewen. Ik heb hem niet veel precieze gegevens meegegeven. En de week erop verschijnt een artikel waarin hij mij doet zeggen dat Waldheim, éénmaal het rapport af is, best zijn koffers kan pakken. Boem! Ik heb dat gelogenstraft, want ik had dat nooit gezegd. Maar die verklaring heeft in de hele wereld uitingen van bezorgdheid van tevredenheid uitgelokt, al naargelang de politieke kleur. En bij het Joods Wereldcongres heeft men meteen verklaard dat die heren van de commissie misschien wel eens ernstiger waren dan men had gedacht.»

Veto: Was het mogelijk in zo'n omstandigheden te blijven werken? Werd de commissie niet beïnvloed door al die agitatie?

Vanwelkenhuyzen: «We waren niet onverschillig, maar we hebben ons niet laten opwinden. Onze reactie was telkens een technische reflex: wat is er juist aan die geruchten? Is er niets te ontdekken?»

«Het buitengewone, weet je, was het enorme verschil tussen het tumult buiten de commissie, en de methodische en klassieke werkzaamheden van de commissie zelf.»

Een uitgebreidere versie van dit interview verschijnt vandaag in Hysteria, het kringblad van Historia.

Benoit Lannoo
Vincent Viaene

Prijsuitreiking Germania's

Literaire Wedstrijd

Barbara moet hangen

Afgelopen woensdag vond in het Erasmushuis onder de klassieke dichtelijke belangstelling de prijsuitreiking van Germania's literaire wedstrijd plaats. Sponsor *Dietsche Warande & Belfort* was overduidelijk aanwezig in de personen van Hugo Brems (kernredactielid en lid van de jury van de wedstrijd) en Philip Vermoortel (redaktiesekretaris) die aan de ingang kwistig gratis exemplaren van het tijdschrift aan geïnteresseerden (wie niet?) bezorgde, kwestie van het abonneementbestand een beetje de hoogte in te jagen.

Aan deze en andere sponsors viel trouwens heel wat te danken. De organisatoren waren er namelijk in geslaagd het bedrag dat aan de eerste prijs vasthangt, tot 18.000 frank op te trekken. Verantwoordelijke Koen Hendrickx noemde de wedstrijd dan ook, zij het ietwat bescheiden, een *relatief* succes. Niet enkel over de financiële kant van de zaak mocht men zich verheugen. Was de wedstrijd tot vorig jaar hoofdzakelijk een onderonsje voor letterlievende germanisten, dit keer is hun overwicht duidelijk gebroken: slechts 43 van de 109 deelnemers bleken Germaanse te studeren. De inzendingen waren afkomstig uit maar liefst 22 verschillende studierichtingen.

Ook de KU Leuven wordt minder dominant. Uit Kortrijk kwamen 19 letterkundigen overgewaaid, en voor het eerst was ook de Ufsal (Brussel) van de partij, met 11 inzendingen.

Twee jaar geleden bleek de gemiddelde Vlaamse dichter een *mannelijke* germanist te zijn, zo kon je althans lezen in het tijdschrift *Initiatief*. Ook dat is verleden tijd: aan de wedstrijd namen 32 meisjes en 74 jongens deel. Drie personen hadden een 'onduidelijk' geslacht.

Hugo Brems zei vorige week in een interview met Veto dat in een wedstrijd als deze de studenten-juryleden (Jonis Ockier en Dimitri Castelein) evenwel zeggingskracht als hun profen dienden te krijgen, en zo is het volgens Hendrickx ook gegaan. De studenten waren voor de rest opvallend aanwezig: Barbara Roels (tweede kan Germaanse) en – zo liet iemand zich ontvallen – onderhand de *attraktie* van die richting geworden, droeg vóór de prijsuitreiking gedichten voor van Annie M.G. Schmidt en Edna

Saint Vincent Millay (of van Herman de Coninck, want de zeer vrije vertalingen zijn van zijn hand), en zij deed dat zoals wij nog maar één keer in ons leven gedichten hebben horen voordragen: dat was vorig jaar in de Fak van L&W, en óe kunstenaar was dezelfde. Philip Vermoortel, Vlaanderens nieuwste Multatuli-kenner, kan op dat moment niets anders gedacht hebben dan: *Barbara moet hangen*. Na de prijsuitreiking droegen zij en Veerle Fraeters (tweede licentie Germaanse) nog fragmenten uit winnend werk voor. Dirk Schreurs (eerste licentie Germaanse) zorgde voor een paar sprankelende piano-intermez-zo's.

Alvorens over te gaan tot de prijsuitreiking onderstreepte Hendrickx, net zoals dat elk jaar gebeurt, het *gebrek aan métré* dat bij het overgrote deel van de deelnemers werd vastgesteld. De inhoud mag dan wel verfrissend zijn, vaak blijft de stijl beperkt en slaagt de auteur er niet in deze met zijn inhoud te harmoniëren.

Dat is dan ook de reden waarom de prijzen voor proza werden herschikt tot twee ex aequo's en een hoofdprijs. Het ene ex aequo ging naar Leen Huet (tweede licentie kunstgeschiedenis), die met 'Het Zweedse paardje' een verhaal in een tedere, Gilliams-achtige sfeer neerzette. Gert van Mol (tweede kan Lichamelijke Opleiding) zorgde met 'De schuur van Bransly' voor de meest vertellende en barokke inzending in het pakket, een boeiend verhaal waarin de zin voor detail ruimtescheppend werkt. De stijl van beide bekoornden dient evenwel nog wat te worden bijgeschaafd.

Voor 'Zand', een op plaatsen angstwekkend en zeer eigentijds verhaal over

hand van Frank Philippaerts, was goed voor een tweede prijs.

Formeel wulps heette de meest samenhangende groep gedichten te zijn, een bijdrage in een zeer originele en persoonlijke toon met erg leuke onmaatschappelijke momenten. 'Vijf dichtbrieven uit Gehenna' van Micheline van Branden (tweede licentie kunstgeschiedenis), werd met de eerste prijs bekoord.

Na de prijsuitreiking was er in de hal van het Erasmushuis nog een receptie waar je wijn kon drinken waarvan de kwaliteit in schril contrast stond met die van de wedstrijd en het bekoorde werk. Misschien wel omdat dichters dronkaards zijn? Een reden om het goedkoop te houden.

Johan Reynders

III

Ikzelf deed de kruimelverdeling onder de mensen de duiven wierp ik papiersnipperen toe de ongelukjes giftige hagelslag en mezelf de zoete vruchten van mijn buik

Ik waarschuw de weduwe die uitgeperst of ontpit haar zal ik drinken en snijden de keizersnee want pachtster ben ik, eigenaresse van zijn mannelijkheid, zijn maagdelijkheid ik was het die zijn wereld verlost van een ellende die mooi was goudblond – goudblind zeg ik en noem mezelf de beste stiefmoeder

Ik word niet betaald met Judasmunten noch om zijn levertuinen te bewaken noch om concierge te spelen in dat nog jonge lichaam

Hij sloot mij op in zijn cellen en ik aanvaardde met een fraise mond onderhuisd zijn wijf nu samen muze snijd ons en zijn baren een gedicht

Micheline Van Branden

Uit: *Vijf Dichtbrieven uit Gehenna*. "Gehenna, dal bij Jeruzalem waar kinderen werden geofferd aan de God Moloch".

Toelatingsexamen bij Landbouw De selektiviteit van een selektiekriterium

Sinds jaar en dag wordt in onderwijsmiddelen gezocht naar een middel om de scholieren van het laatste jaar secundair onderwijs op te splitsen in twee groepen: zij die *niet* en zij die *wel* bekwaam zijn om universitair onderwijs te volgen. Tot 1985 moest het maturiteitsexamen deze klus klaren. De selectie die dit examen doorvoerde, bleek echter niet efficiënt te zijn: in het algemeen secundair onderwijs bijvoorbeeld slaagde gemiddeld 90% van de leerlingen. De verhouding tussen geslaagden en niet-geslaagden in de eerste kandidatuur ligt dan ook heel wat lager: amper de helft van de beginners slaat zich met goed gevolg door dat eerste jaar heen.

Na de afschaffing van het maturiteitsexamen in '85 zijn het voortaan de klasseraad (in type 1-scholen of VSO) of het lerarenkorps (in type 2-scholen of vrij onderwijs) die de leerlingen op hun geschiktheid voor het universitair onderwijs moeten beoordelen. Veel heil wordt er echter van deze werkwijze ook weer niet verwacht, zodat onderwijsverantwoordelijken hun gedachten al eens laten dwalen over een nationaal examen als afsluiting van het secundair onderwijs of een toelatingsexamen bij het begin van het universitair onderwijs.

Burgerlijk

Zo'n toelatingsexamen bestaat reeds geruime tijd in de faculteit Toegepaste Wetenschappen (burgerlijk ingenieur). Dit toelatingsexamen wil verhinderen dat studenten die praktisch geen kans hebben de studies tot een goed einde te brengen, tot de studie worden toegelaten. Bovendien biedt het de verzekering dat de toegelaten studenten een welbepaalde wiskundige basiskennis bezitten waarop in de studies kan gesteund worden. Aldus Professor Willems in een artikel over "Betekenis en doel van het toelatingsexamen tot de ingenieursstudie".

De faculteit Landbouwwetenschappen, die het diploma van landbouwkundig ingenieur aflevert, maakt voorlopig nog geen gebruik van zo'n toelatingsexamen. Onlangs werd er echter wel een beetje in die richting gedacht, en dat nog wel om redenen die niet zo voor de hand liggen.

Een korte schets van de situatie: volgens artikel 45 paragraaf 3 van de wet op de

akademische graden kunnen enkel burgerlijk ingenieurs meedingen naar het ambt van ingenieur bij een bestuursdienst van de staat. Dit artikel is nooit strikt toegepast: bij het Ministerie van Landbouw bijvoorbeeld zijn vele landbouwkundig ingenieurs als ingenieur aangeworven. In '85 leek er echter een tegenoffensief op komst. Op advies van het Vast Wervingssecretariaat vaardigde de Vlaamse Exekutieve het volgende besluit af: "De landbouwkundig ingenieur is geen burgerlijk ingenieur en kan dus niet dingen naar de specifieke graad van ingenieur." De landbouwkundig ingenieurs vinden deze selectie, die enkel rekening houdt met de titel en niet met de bekwaamheid van de sollicitant, een discriminerende maatregel tegenover hun eigen studierichting. Ze zouden de wet op de academische graden dan ook graag gewijzigd zien in: "Niemand wordt toegelaten om mede te dingen naar het ambt van ingenieur bij een bestuursdienst van de Staat, indien hij geen der graden van ingenieur afgeleverd door de Faculteiten van Toegepaste Wetenschappen of Landbouwwetenschappen heeft."

Deze wijziging houdt een volledige gelijkstelling in van de burgerlijk en de landbouwkundig ingenieurs. Ze zal pas succesvol doorgevoerd kunnen worden, als ook de beroepsvereniging van de ingenieurs achter deze eis gaat staan. De beroepsvereniging die de burgerlijk en landbouwkundig ingenieurs verdedigt, is de Koninklijke Vlaamse Ingenieursvereniging (KVIV). Zij heeft de landbouwkundig ingenieurs steeds aanzien als volwaardige academische ingenieurs en wil hen dan ook op nationaal en Europees vlak verdedigen.

De burgerlijk ingenieurs van het KVIV benadrukken echter dat de vijfjarige opleiding en het toelatingsexamen de enige 'grenzels' zijn waarover ze beschikken om hun privileges te verdedigen tegenover de industriële ingenieurs. Daarom droeg OLIS, de KVIV-geleding die de landbouwkundig ingenieurs tegenwoordig, er bij de faculteiten Landbouwwetenschappen op aan dat er ook daar een toelatingsexamen ingevoerd zou worden. Dat had tot gevolg dat er vorig jaar in Gent reeds tot het invoeren van een niet-bindend toelatingsexamen besloten werd. Op 12 januari laatstleden stond 'het toelatingsexamen' op de agenda van de faculteitsraad Landbouwwetenschappen hier in Leuven.

De kring van de Leuvense landbouwwetenden (LBK) meent dat het doel (beroepsbelangen) het middel (toelatingsexamen) hier niet heiligt. Een toelatingsexamen mag niet gebruikt worden als 'grensel' tegenover andere studierichtingen. Het draagt immers niets bij tot de inhoud van de studierichting in kwestie. LBK vindt dan ook dat de inhoudelijke kwaliteit van de opleiding Landbouwwetenschappen voor de KVIV voldoende moet zijn om hen als volwaardige academische ingenieurs te beschouwen. Ook aan de faculteit Landbouwwetenschappen gebeurt er namelijk een selectie: de kandidatuursjaren schiften de bekwaam van de niet-bekwame studenten. Zo'n selectie lijkt LBK eerder en objectiever dan het invoeren van een toelatingsexamen.

Selectie

Hiermee zijn we dan beland bij de kritiek die je op het toelatingsexamen *an sich* kunt hebben, ongeacht de onderliggende motivatie voor de invoering ervan. Een ingangsexamen voert inderdaad een selectie door: er is enerzijds een groep kandidaten die terecht uitgeschakeld wordt en anderzijds een groep die terecht toegelaten wordt. Er zijn echter ook steeds twee andere groepen mee gemeoid: enerzijds een groep die bestaat uit kandidaten die wel geslaagd maar eigenlijk niet geschikt zijn, en anderzijds - wat erger is - een groep kandidaten die niet geslaagd maar toch geschikt zijn. Dat die laatste groep bestaat, daarover is iedereen het eens. Hoe groot die juist is, dat weet niemand. Die groep gaat namelijk andere wegen op na het mislukte toelatingsexamen en kan op geen enkele manier verder onderzocht worden.

Daarnaast zijn er ook nog fundamen-

telere problemen. Een representatief toelatingsexamen opstellen is bijzonder moeilijk. Zo'n toelatingsexamen moet gaan over stof die in het secundair onderwijs gegeven werd. Die stof verschilt echter van school tot school. Dat is in eerste instantie zo voor humane vakken en ook nog voor vakken als fysika, biologie, scheikunde, die bij een toelatingsexamen in de Landbouwwetenschappen geëksamineerd zouden worden. Voor het vak wiskunde, dat geëksamineerd wordt bij het toelatingsexamen voor burgerlijk ingenieur, is dat in mindere mate het geval, alhoewel er ook hier nog verschillen tussen scholen voorkomen.

De abiturient weet ook niet waar hij bij z'n voorbereiding extra aandacht aan moet besteden of wat hij nu juist moet bijhouden. Bovendien is hij ook niet vertrouwd met de manier van examineren aan een universiteit. Pas in de loop van het eerste jaar, onder andere door de partiële examens, krijgt de eerstejaarsstudent zicht op de werkwijze bij een universitair examen.

Deze bezwaren blijven ook gelden wanneer men het toelatingsexamen verdedigt als een selektiekriterium op motivatie en niet op bekwaamheid. De

filosofie daarachter luidt: wie voldoende gemotiveerd is, bereidt zich in een tijdspanne van twee weken op zo'n examen voor. Wie dat niet kon opbrengen is niet geschikt voor de studie. Deze redenering gaat niet op, aangezien de student vaak niet weet wat hij precies moet bijhouden en hoe hij zich op een universitair examen moet voorbereiden. We kunnen dan ook Professor Ghysbrecht van de Gentse rechtscultuur citeren: "Er kan geen enkele test aantonen of iemand al of niet bekwaam is om universitaire studies aan te gaan, behalve hem/haar het universitair onderwijs te laten volgen."

Ogen

De meerderheid van de faculteitsraad van Landbouwwetenschappen heeft het voorstel om een toelatingsexamen in te voeren uiteindelijk afgewezen. Dat gebeurde vooral op basis van de bezwaren tegen de 'grensel'-motivatie van KVIV. De mogelijkheid van een toelatingsexamen als selektiekriterium zou wel verder onderzocht worden. LBK houdt naar eigen zeggen de ogen en oren wijd open.

Carla Rosseels

EKONOMIKA'S DAG VAN DE MODE - De Dag van de Mode werd vorige donderdag ingezet met een debat over mode en marketing. "Bijna op één hand te tellen", zo vervelde komedie moderator Betsy Mellaerts het weinig talrijke publiek. Na de receptie en een etentje in Alma 2 moest aldaar het hoogtepunt van de dag van start gaan: een heuse modeshow met als blikvangers Kaat Tilley en Yvette Lauwaerts. (Foto Hendrik Delagrance)

Psychologische Kring

- Ma 22/2 om 19.30 u Tappers-instructies in de Shrink. Om 21.30 u Raad van Beheer vzw Psychologie ook in de Shrink.
- Di 23/2 om 20.00 u Profenavond in de Shrink, ink. gratis.
- Ma 29/2 om 20.00 u Film: Equus (Lumet), in aud. Michotte.

VRG

- Di 23/2 TD van 1e kan rechten, in zaal Albatros.

Politika

- Di 23/2 om 21.00 u Poëtica in Politika,

poëzie-avond, Tiensestr. 55, ink. 50/60/70.

- Do 25/2 om 21.00 u Nog een, inmiddels beruchte, pol & soc-fuul in zaal Lido.

Ekonomika

- Wo 24/2 om 20.00 u Debat: Wie schrijft die bijlt, met M. Eyskens, J. Houthis, F. Verleyen, prof. De Grauwe en R. Vanmoerkerke, in Grote Aula, ink. leden gratis. Verder: 1e kan HIRA organisatie Dé TD in zaal Albatros, ink. 50/70.

Historia

- Ma 22/2 om 18.00 u Vergadering van de reizigers naar Egypte én vergadering over de reis naar Polen of Berlijn, in MSI.
- Om 20.00 u Vernissage van de tentoonstelling Geschiedenis getekend. Een strip-prospektie in de centrale bib.
- Wo 24/2 om 15.00 u Colloquium Stripverhalen aan de universiteit, in L&W, Be verd.
- Do 25/2 om 20.00 u Lezing Middellevuren in strips: griezelkabinet of sprookjestuin door prof. Jozef Janssens (Utsal), in MSI 00.28.

ZOEKERTJES

- Voor het goedkoop typen van eindwerken op PC, bellen na 20 u 02/657.99.45.
- Gezocht door Kurt: meisje om geen tweede bak te verliezen. Gezocht door ons: Kurt zijn eerste bak.
- Zoekertje: wanneer gaat men nu eens DE TD organiseren?
- Kurt Staelens zoekt meisje om samen pintjes te maken. We nemen de draad op waar Sally hem liet liggen.
- Met wie kan ik kostendelend meerijden tussen Leuven en Weert (NL) (of in de buurt van Weert, bv. Maaseik, Hamont, enz.). Simone Kuppens, A-rendstraat 3.
- Te koop: Peugeot 205 XL, benz. bouwj. 86, 3-deurs, radio, 32.000 km, zgst, ☎ 011/42.57.98.
- 22 februari 1988: gelukkige verjaardag Gunther Peeters. Op naar de volgende 20.
- Gezocht: medewerkers voor de Leuvense wetenschapswinkel. Inl. Naamsestr. 96.
- Te huur: zeer ruim kot vr. maart-april. Alle komf. ☎ 56.87.84.
- Gestolen uit Renault 5 in nacht van woe 10/2 en do 11/2: bruine lederen aktentas met daarin o.a. ontwerp van tesis. Terug te bezorgen OLV-straat 50 bij Bruno De Backer.
- Te koop: Kenwood Tuner-verst. 2x65 W, Teac, Prof. Cass. Deck, spot-prijs, OLV-straat 12/1.
- Al uw typewerk, Tiensevest 106 bus 6 app. 1f. Bellen na 17 u bij Van den Hurck.
- Tikwerk 20.55.89 of Fr. Lintstr. 23.
- Te huur: el. schrijfmachine Olivetti ET 121. Inl. 46.32.75.
- Voor al uw publikaties - tekstverwerking - desktop-publishing 016/23.50.64. Textware, Ridderstraat 6, Leuven.
- Vvoor al uw typewerk elektronische schrijfmachine. Griekse en wiskundige karakters. Jaren ervaring. Mevr. Sanders 011/43.20.82.
- TK: vergroter Durst (nieuw), Kris, Lydiaalaan 9A, kot 21 hvl.
- 2 boxen te koop. 110 W mp. Driewegs. In perfecte staat. Verkoop wegens laatste jaar. Vraagprij: samen 6000 Bfr. Philippe Vennekens, Naamsesteenweg 87, Heverlee na 19 u.
- Gevonden, doop-TD Rechten 15 nov '87: dameshorloge Cavalier. Terug op 016/23.30.86.
- Alleen studenten weten wat studenten willen! Daarom: voor al je TD's Discobar Jokrisjo; 3000 fr. z. install.; 6000 fr. met install. ☎ 23.30.86.
- Zoek voor tesis psychol. ongehuwde studentenkoppels die al of niet samenwonen. Luc Dirckx, Brusselstraat 165 K A356. ☎ 23.69.55 (Camillo Torres).
- Jo, steek jij je brillette terug in mijn jas? Geen beloning. MS.

ZOEKERTJE

Zoekertjes zonder commercieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d. zijn gratis; andere (te koop, te huur, tikwerk) worden betaald aansprekend de rumie die ze innemen (zie rooster); de redactie behoudt zich het recht voor op zoekertjes niet te plaatsen. Gebruk onderstaand rooster. 1 teken per vakje. 1 vakje tussende van woorden. Zenden aan of afgeven op 't Meiersstraat 5.

- 10 BF
- 20 BF
- 30 BF
- 40 BF
- 50 BF
- 60 BF

AV-Projekt Kultuurraad

Leuven gaat vreemd

De "anciens" onder u herinneren zich waarschijnlijk nog de heugelijke lentedagen van '85 en '86. De Leuvense straten waren toen naar aanleiding van "Leuven vol muziek" gevuld met muzikale klanken allerhanden. Vorig jaar vond er ook zo'n happening plaats: "Muurtoerisme", een lange sliert kunstwerken doorheen Leuvense straten en gebouwen. Dit jaar wordt het weer iets anders. "Leuven gaat vreemd" heet het. Je kan ervan genieten tussen 8 en 11 maart.

Veto schreef onlangs: "Het gaat slecht met Kultuurraad" en dat was terecht volgens de activiteiten die nu "Leuven gaat vreemd" op poten zetten. Dat is trouwens één van de belangrijkste vernieuwingen die bij het project van dit jaar komen kijken. Tot vorig jaar werd het AV-project vaak uitgewerkt door een paar enkelingen die eigenlijk niet tot Kultuurraad behoorden. Dit jaar wou men daar radikaal verandering in brengen. De kringen moesten zo dicht mogelijk bij het project betrokken worden. Dat is dan ook gebeurd. Nog steeds zijn vele kringen druk in de weer om hun variatie op het thema concreet gestalte te geven.

Racisme

Het centrale thema van het project is, zoals je al kon lezen, "Leuven gaat vreemd". Dat thema is eigenlijk ontstaan uit een voorstel van de Werkgroep Anti-racisme, die met het sleutelwoord "racisme" voor de propfen kwam. Kultuurraad vond het idee op zich niet slecht, maar wou het liever minder negatief formuleren. Daarom werd "racisme" omgevormd tot "respect voor andere culturen". Uiteindelijk is het thema nog verbreed tot "aandacht voor het vreemde", en dat niet alleen bij

andere culturen maar ook in de eigen cultuur. Zodoende zijn er momenteel zo'n 14 kringen naar "het vreemde" op zoek. Deze kringen werken vaak met 2 à 3 samen aan één project. Iedere groep mag het tema vrij interpreteren en dat leidt tot nogal uiteenlopende realisaties.

Even een overzicht van wat de kringen je tussen 8 en 11 maart te bieden hebben. Alfa (archeologie) en Mecenas (kunstwetenschap) verzorgen een artistiek bordje. Je kan daar proeven van de zwoele sfeer van de Grieks-Romeinse wereld, van de ondeugende hoofsheid van de Middeleeuwen en van de frivoliteiten van onze Hedendaagse Tijd. De Psychologische Kring peilt naar het vreemde in ons eigenste ik. Ze gaan dan ook op zoek naar de onbewuste roerselen van de ziel.

Wat het concreet inhoudt, mogen we nog niet verklappen. Antropologie brengt *Lacrimosa*, audio-visuele poëzie rond culturele verveemding. Met muziek van Sjostakovitsj, Penderecki, Arvo Pärt, Fauré... Bovendien is er een doorlopende expositie van werken van de Turks-Georgische kunstenaar Atalay VRG (rechten) tal tijdens de cultuurhappening de beiaard van de centrale bibliotheek omtoveren in een minaret, vanwaaruit een smeltkroes van be-

vreemde Oosterse klanken Leuven zullen overspelen. In het kafetaria van de Nieuwe Valk wordt verder doorlopend vergast op video en allerlei exotische versnaperingen.

De kringen uit Heverlee hebben "Leuven gaat vreemd" erg letterlijk geïnterpreteerd. VTK (burgerlijk ingenieurs), LBK (landbouwingenieurs), Wina (wiskunde en natuurkunde) en Apollon (lichamelijke opleiding) bouwen een groot doolhof voor Alma 3. Germania en de Nieuwe Filosofische Kring organiseren een fietstocht voorbij vreemde landschappen en atmosferen in en om het Leuvense. "Parcourir Parcours" is de naam. Eeos doet iets rond een Chinese fabel en Pedagogie rond puzzelstukken.

Tenslotte is er nog Studio Ekonomika die een aantal films programmeert en dat zijn: 'Das Schlangenei' van Ingmar Bergman, 'Tell them Willie Boy is here' van Polanski, 'The border' met Jack Nicholson, 'A passage to India' en 'Mean streets' van Martin Scorsese. Het geheel begint met een receptie en eindigt met een dubbelfuif.

Arenberg

In tegenstelling tot de vorige jaren, toen de meeste activiteiten zich op straat afspeelden, is bijna alles nu binnenshuis gelokaliseerd. Maar dan wel in een speciale ruimte: het Arenberginstituut. Het Stuc zou dit gebouw graag als cultureel centrum in gebruik nemen. Kultuurraad wil deze eis steunen door dit mooie gebouw aan zoveel mogelijk studenten te laten zien.

Om even mooi te eindigen: "Leuven gaat vreemd" breekt met een belangrijke constante van de vroegere AV-projecten. De voorbije jaren stond vooral Kunst met een grote K centraal. Dit jaar luidt het motto: Kunst met de K van Kringen. Volgende week krijg je het volledige programma. Hou het in het snuifje.

Carla Rosseels

WAAR ZIJN DE FLAMINGO'S HEEN?

W e weten uiteraard niet of jij er ook mee zit, maar wij zaten er wel degelijk mee. Dat laatste beetje kleur verdween uit het stadspark. De nieuwe parkwachter verwees ons door naar Heuvelhof. En ja hoor, daar vonden we te rug: De flamingo's ofte phoenicopteridae. De vijf schichtige langpoten zoeken voor hun wintervakantie jaarlijks warmere oorden op. Veto op zoek en op bezoek.

"Ze zijn in buitengewone conditie",

dat waren de eerste geruststellende woorden van hun verzorger. Ieder jaar vanaf de eerste vorst in november tot midden maart, worden de steltlopers verbannen naar de stadserre, kwestie van iets warmer te zitten. Veel plaats wordt hen daar niet toebedeeld, want de kweek van plantjes, hé meneaer, die vraagt veel plaats. Vroeger mochten ze de winter doorbrengen in de Kruidtuin tussen de palmen in de tropische serre. Nu moeten ze zich tevreden stellen met een tien vierkante meter in Heuvelhof, de kwekerij van Kessel-Lo.

Kadoo

Een twintigtal jaar geleden werden de

- toen nog zeven - flamingo's door een Leuvense poelier aan de stad geschonken. Dat is niet niks want zo'n koppel zou al gauw 35.000 frank kosten. Hardnekkige geruchten doen wel de ronde dat de gift niet geheel onbaatzuchtig was, want sinds die dag zou de poelier een voorkeepsrecht op de stadserre genieten, en dan nog tegen een vriendenprijsje.

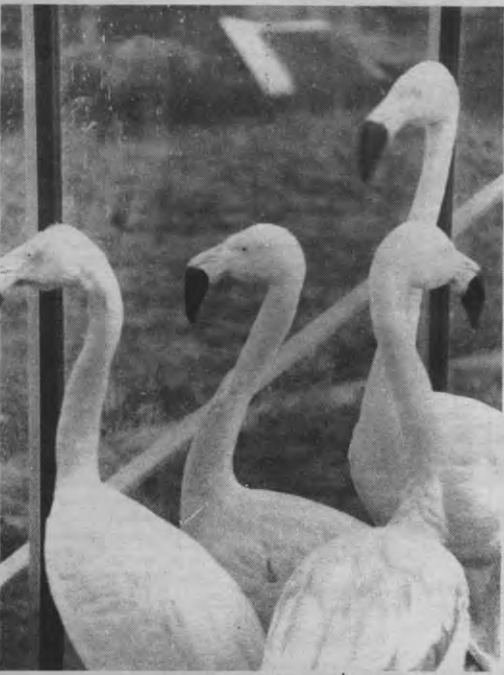
Nu, twintig jaar later zijn ze nog met vijf. Eenje kreeg ooit de pijl van een belhamel in de vleugel waarna hij de geest gaf, en de tweede werd "gewoon gepikt". Dat stelen is geen nieuwigheid, want er wordt wel meer - zij het dan kleiner gevogelte - schiefselagen.

Het ziet er overigens naar uit dat er binnenkort helemaal niets meer schieft te slaan valt in het stadspark. De vijver werd dan wel vernieuwd, doch het is de vraag of de grote eendenfamilie er nog terugkomt. Zelfs wat de flamingo's betreft zou er sprake zijn van een *afvoeren op termijn*. De nieuwe verantwoordelijke heeft het niet zo voor dat beestengedoe.

Blijft dan de vraag wat een mens met één schiefselagen flamingo aanvangt. Hoewel. Bij de Romeinen golden flamingotongenjes als een delicatesse.

Kweek

Kleine flamingootjes heeft Leuven nog niet mogen begroeten. Dat kan je niet zover te verwijzen aan de vogels zelf. Toen de beestjes overwinterden in de Kruidtuin poogden ze het ooit. Kolektieve bouwden ze een nest van zo'n goeie 35 centimeter hoog. Da's verstaanbaar, want anders zouden de eventuele eieren de hoogte nooit overleven, denk je dan. Maar helemaal korrekt is dat niet, want zelfs flamingo's kunnen zitten. Toen puntje bij paaltje - of vogeltje bij nestje, zoals u verkies - zou komen bleek er echter plots een plaatsgebrek voor de eerste kweek. Nog voor Leuven haar eerste ik mocht verwelkomen, werd de boel dan ook vakkundig gesloopt.

Geert Coene
Lode Desmet

20 AGENDA

Samenstelling: Jan Van onder de Linde

Maandag 22 februari

- 20.00 u **FILM** HET Gebeuren: She's gotta have it (Spike Lee), over Nola die drie minnaars heeft, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.
20.00 u **LEZING** Jonge helden en oude rotten in 't vak: J. Driesen (Dika-diggers, nieuwe opgravingen in Oost-Kreta) en prof. Waelkens (prospekties in Pisisdië), in MSI 00.14, Ravenstr. 46, ink. 30, org. Alfa.
20.30 u **DANS** Les petites morts van en door Nicole Mossoux en Patrick Bonté, over voedsel, in Vlaamgenstr. 83, ink. 150/200, org. Stuc.
22.30 u **FILM** HET Gebeuren: Aria (regie door 9 controverisiële regisseurs), opera in video-clipstijl, in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.

Dinsdag 23 februari

- 20.00 u **FILM** HET Gebeuren: She's gotta have it (Spike Lee), in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.
20.00 u **LITERATUUR** De roman: prof. Wanninier over Hermann Broch, in 't Stuc, ink. 140, org. Wel.
20.00 u **LEZING** Rechtvaardigheid met alle geweld? Jezus en de guerrilla van zijn tijd door Antoinette Panhuis, in UP, Jan Stasstr. 2, org. Kristenen over Social.
20.00 u **DANS** Les petites morts van en door Nicole Mossoux en Patrick Bonté, in Vlaamgenstr. 83, ink. 150/200, org. Stuc.
22.30 u **FILM** HET Gebeuren: Aria (regie door 9 controverisiële regisseurs), in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.

Woensdag 24 februari

- 09.00 u **COLLOQUIUM** Tendensen in sociaal-economisch recht, o.a. over de BVBA, werknemers aandeelhouder in onderneming, tussenkomst rechter in kollekt. geschillen, met o.a. prof. Vanachter en Geens en advocaten Balie Brussel, in De Valk, aud. Zeger Van Hee, ink. 150, org. Jura Falconis.
12.00 u **HAPPENING** Tapsalton, totaal-happening: maak je eigen kunstzinnige creaties, kom die van anderen bekijken en bezat je, in de Sluclar, org. Stuc.
14.00 u **SEMINAIRE** Management in de non-profit sektor, in Celestijnen. 300A, lok. 04.39.
14.30 u **LITERATUUR** Marcel Janssens over Lucebert, in de Kansel, org. Leuvense middagen vd Poëzie.
15.00 u **COLLOQUIUM** Strips aan de universiteit, over licentiaten over wetenschappelijk onderzoek van strips, met o.a. Pascal Lefèvre (over gatekeeping) en Karin Vissers (over Tard), in L & W, Blijde Inkomstr. 21, 8e verd., ink. gratis, org. Stuc.
20.00 u **FILM** HET Gebeuren: She's gotta have it (Spike Lee), in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.
20.00 u **DEBAT** Wie schrijft die bijlij, met Mark Eyskens, Jef Houhuys, Frans Verleyen, Rudolf Vanmoerkerke en Paul De Grauwe, in Grote Aula, ink. gratis (nt-leden: 50), org. Ekonomika.
20.00 u **KONCERT** The Flying Pickets, in de Stadsschouwburg, org. CC
20.30 u **VOORDRACHT** Ingeborg Mollet leest uit de poëzie van Dorothée Sölle (Duitse feministische teologe), in L & W, 8e verd., ink. gratis, org. UP.
22.30 u **FILM** HET Gebeuren: Aria (regie door 9 controverisiële regisseurs), in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.

Donderdag 25 februari

- 20.00 u **LEZING** Middeleeuwen in strips: grizelkabinet of sprookjestein door prof. Janssens (medievist Ulsal), in MSI, Ravenstr. 46, org. Historia.
20.00 u **FILM** HET Gebeuren: Aria (regie door 9 controverisiële regisseurs), in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.
20.00 u **KONCERT** Kandidaten hoger diploma en het Symfonisch orkest Lemmensinstituut, werk van o.a. Chopin, Schumann en Rota, in Lemmensinst., Herestr. 53, ink. 120, org. Lemmensinst.
20.15 u **VASTENKONFERENTIE** Hedendaagse cultuur en geloof door prof. Arts, in Grote Aula, ink. gratis, org. UP.
20.30 u **FILM** Taxi zum Klo (Ripplhof, 1981), over de homoscène van Berlijn begin jaren 80, in Vaartstr. 16, ink. gratis, org. vzw Pieter Couterre.
22.30 u **FILM** HET Gebeuren: Frida (Leduc, 1984), in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.

Vrijdag 26 februari

- 20.00 u **FILM** HET Gebeuren: Aria (regie door 9 controverisiële regisseurs), in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.
20.00 u **DANS** Transparence - un jour d'été door Ballet Frie Stenuit, in Stadsschouwburg, org. CC.
20.00 u **KONCERT** Jeugdsymfonisch orkest Die Swaene olv A. Walschaerts, w: k van o.a. Sibelius en Chopin, in aud. Minnepoort, Kon. Albertin. 52, ink. gratis, org. VCL.
22.30 u **FILM** Laatste voorstelling van HET Gebeuren: Frida (Leduc, 1984), in Vlaamse Leergangen, Boekhandelstr. 9, ink. 80/100, org. DAF.

Zaterdag 27 februari

- 09.00 u **KONGRES** Vlaanderen 2002, nationaal CDS-kongres, in Huis van Chièvres, aan 't Groot Begijnhof, tot 17.30 u.
20.00 u **DANS** Transparence - un jour d'été door Ballet Frie Stenuit, in Stadsschouwburg, org. CC.
22.00 u **WEEKENDFILM** Dodes/kaden (Kurosawa, 1970), de ellende van de armen der armen, in 't Stuc, ink. 60/80, org. Stuc.

Maandag 29 februari

- 16.00 u **LEZING** Sport en Glasnost in de USSR (vergelijkende LO) door gastprof. Riordan (Bradford), in L07, Kamp. Welenscn, ink. gratis, org. fac. LO.
20.00 u **LEZING** Wil de echte staatschervorming dan nu ontstaan door prof. Aen, sekretaris ministerraad, in de Valk, aud. Zeger Van Hee, ink. gratis, org. 16 lic. rechten - politiek.
20.00 u **FILM** Equus (Lumet), in Psych. Inst., aud. Michotte, org. DAF/Psychologische Kring.
20.00 u **LEZING** Jonge helden en oude rotten in 't vak: J. Capenberghs (levend spitwerk) en prof. Van Doorselaer (grafgebruik en dodenritueel), in MSI 00.14, ink. 30, org. Alfa.
20.00 u **TEATER** De kleine prins (van A. de Saint-Exupéry) door Julien Schoenaerts, in de Stadsschouwburg, org. CC.

TENTOONSTELLINGEN

- Paul Delvaux:** schilderijen (privé-bezitt), tot 29 februari, van 10.00 tot 12.00 en van 14.30 tot 19.00 u, in Faculty Club, aan 't Groot Begijnhof, ink. gratis.
Van alles: selectie van Medica's Kot-art, aquarellen en tekeningen van Lydia De Ganck en olieverfschilderijen van John Smets, tot 3 maart, in UZ. Gasthuisberg, ink. gratis.
Hierapolis di Frigia: 30 jaar Italiaanse opgravingen in Hierapolis (Turkije), tot 28 februari, van 11.00 tot 18.00 u, weekend: van 13.00 tot 17.00 u, in L & W, Blijde Inkomstr. 21, ink. gratis.
Christiaan Ausloos: tot 28 februari, van 10.00 tot 18.00 u, in het provinciemuseum van Humbeek-Piron, Mechelsevest 108.
Geschiedenis getekend: een stripprospektie, tot 4 maart, van 9.00 tot 18.30 u, in Centrale bib. Ladeuzeplein, ink. gratis.